

Емма Пінковська

Батьківський обов'язок

Емма Пінковська

Батьківський обов'язок

Черкаси
2014

ББК 84(4 УКР)6-5
П 32

Емма Пінковська
Батьківський обов'язок. Переклад з російської
Людмили Северинчук. Видавець Ю. Чабаненко – 2014, 64 с.

"Батьківський обов'язок" є складовою частиною книги "Духовне материнство".

Автор пропонує розумно мислячому читачу свій погляд на ази створення сім'ї та батьківського обов'язку. У кожній главі прописані рекомендації щодо формування культури родинних стосунків, подолання аморальності у суспільстві розумно мислячих, але поки що мало думаючих про наслідки своєї поведінки людей.

Автор підкреслює, щоб виховати здорову, добру, розсудливу, духовно освічену людину, гідного громадянина своєї держави, молодим батькам слід починати із власного самовдосконалення, із усвідомлення боргу перед нащадками та побудови взаємин у сім'ї на основах миролюбності, щирості, вдячності та відповідальності.

Книга є poradником і для тих, хто готується створити шлюб, і для тих, хто вже має родину і хоче поліпшити стосунки у ній, і, звичайно, для усіх, причетних до високої місії виховання, а тому не має ніяких обмежувальних цензів.

ISBN 978-966-493-767-9

© Емма Пінковська, 2014

ЛЮДИНА НАРОДИЛАСЯ

Ми вдома! Ніби й не було болю, тривог, клопотів попередніх днів. Нас усі люблять! Про нас усі турбуються! Це приємно, що й казати. І хочеться вірити, що саме так буде завжди.

Ось де прихована причина першого, швидкого і поширеного розчарування молодої мами. Чому?

Тому, що радість і свято не можуть продовжуватися вічно. Будні не називалися б сірими і свята не були б такими бажаними, якби постійно було так, як мріється. Крім того, кожний член сім'ї, який має свої обов'язки, буде вимушений взятися за необхідні для нього справи, а інакше – зруйнується звичний ритм родинного життя.

Це лише сьогодні усі, хто міг з близьких та люблячих тебе та твоє чадо людей, організували свій час таким чином, щоб створити урочисту атмосферу під час зустрічі у пологовому будинку. Це зроблено для того, щоб мама та малюк відчули, як на них чекали і готові турбуватися про них.

Ти усвідомила, дорога матусю, що і в тебе, і у твого чоловіка, до усіх, існуючих раніше справ, додалися нові обов'язки? Саме у вас обох.

Не слід помилятися, думаючи, що народження вашої дитини – це таке ж щастя для всієї планети чи країни, що й для вас, батьки.

Всі інші навколо вас зможуть стати щасливими та розділити вашу радість у тому випадку, якщо ви будете намагатися нікого не обтяжувати собою, своїми хворобами та нещастями. Не слід нав'язувати свої життєві проблеми нікому й ніколи. Пам'ятайте, матусі й татусі, що самостійність – це індикатор батьківської зрілості.

Здавна відомо, що негаразди в облаштуванні справ та в родинних стосунках у деяких молодих пар виникають від власного невігластва або лінощів. Людина розумна не може

знати все і про все, але вона здатна дізнаватися про те, що їй потрібно зробити. Як можна виконати свої обов'язки без почуття відповідальності за те, на що зважився?

Молоді люди часто бувають незадоволені. Не цінять того, що мають. Таких людей називають егоїстами. Вони постійно шукають, кого б звинуватити у своїх труднощах. І ображаються при цьому на увесь світ.

У молодих сім'ях претензії чоловіка до дружини (або навпаки) висловлюються тоді, коли жінка (чоловік) не підкорюється звичкам та примхам своєї половини.

Бувають беззмістовні докори його (її) батькам за те, що не допомагають матеріально. Особливо, при розподілі бюджету, де не узгоджується "прибуткова" стаття з "витратною". Багато образ виникає у тих, хто свою провину перекладає або на другу половину, або на оточуючих, не помічаючи, що це у нього (неї) немає елементарних знань, досвіду та терпіння.

Іноді навіть виявляється заздрісна образа на друзів за те, що живуть успішніше та радісніше.

Якщо розумна людина має у характері таку рису, як образливість, то це свідчить про низький рівень розвитку її духовної культури. Від такої людини слід чекати незадоволення, претензії, нарікання. Навіть лікарям, до яких часто звертаються такі "ображені", дорікають, що ті не можуть вилікувати від хвороб їх та їхніх дітей швидко та якісно. При цьому не здогадуються, що самі створюють атмосферу нездоров'я у сім'ї, викликають хвороби у себе і у своєї дитини шкідливими звичками, які укорінилися у побуті та стали "нормою".

Найнебезпечнішими для здоров'я оточуючих, особливо дітей, є злісність, непримиренність, невміння вибачати один одному прорахунки та невдачі. Подружня пара з такими характерами може досягти успіху у створенні побутового комфорту, але аура любові у цій сім'ї навряд чи запанує, так як вона створюється не зовнішніми атрибутами багатства (наявністю грошей, матеріальним достатком), а внутрішнім багатством людей (миром, терпінням, розумінням та

вибаченням помилок чи неточностей у справах іншої людини).

Вищевказана інформація подана для роздумів та переоцінки стану справ у твоїй родині, дорогий читачу. Не викликає сумнівів те, що людина, яка взяла цю книгу у руки, давно живе осмисленим та самостійним життям. І їй, звичайно, відомо, що будувати сімейні взаємини доведеться обом батькам. Одночасно з налагодженням нового ритму у житті сім'ї (турботами про створення фізичного та психічного комфорту для своєї дитини), батьки не повинні забувати і про власні інтереси. Ці два явища взаємопов'язані та взаємозалежні.

Добрі стосунки між батьками неодмінно створять добру ауру, а вдома виникне атмосфера спокою, терпіння, розуміння. Зверни увагу на те, як слова, що використовуються у повсякденні, глибоко відображають реальність, навіть невидиму.

Слово "атмосфера" складається з двох слів. "Атма" – у перекладі з прадавньої мови (санскриту) означає – дух. "Сфера" багатьма європейськими мовами означає – коло. Таким чином, духовне оточення у сім'ї (атмосфера) залежить від розуміння усіма членами родини відповідальності за свій настрій, слова та вчинки вдома. Люди розрізняють дух ненависті, дух заперечення, дух обурення, дух протиріччя. Чи інший дух – любові, довіри, миру та згоди.

Подумайте, батьки, і дайте відповідь на наступні запитання.

Ти, матусю, на які вчинки здатна?

– Частіше виявляєш сприяння чи протидію чоловіку в усіх його починаннях?

А ти – батьку?

– Чи багато радісних сімейних пар з духом доброти, прощення вам уже зустрічалися у житті?

Якщо відповіді "так", то кожний із вас готовий і в своїй родині створити ауру любові, якщо захоче і докладе зусиль.

Якщо чиясь відповідь "ні" на друге питання (про те, що благополучні сім'ї не зустрічалися), то у такому випадку, обом доведеться попрацювати, щоб не бути "як усі", а створити неповторну, дружню та міцну родину.

Звичай, традиції та правила спільного життя у вашій сім'ї слід впроваджувати спільні, а не власні, такі, які ви обоє вважатимете правильними і гідними себе.

Дбайливі думки та дії не тільки приємні усім, але й зміцнюють імунний захист від різноманітних зовнішніх шкідливих впливів у кожної людини, якщо вона знає і користується правилами безпеки, враховуючи свої "слабкі" місця.

Розуміючі батьки навчать цьому і свою дитину.

ЗМІНИ У ХАРАКТЕРІ

Зверни увагу, дорога молода матусю, на деякі зміни у поведінці та в характері близької тобі людини (чоловіка). Ти помітила ці зміни?

Взагалі-то, прийміть обоє за правило, пильніше придивлятися до себе, ніж спостерігати за недоліками та прорахунками в інших людях.

Відмічай у собі зміни на краще, але так само помічай зміни і в інших людях. Радій, що так відбулося.

Не допускай жартів з приводу того, що твій чоловік зробив уперше щось таке, чого раніше не вмів.

Наприклад, він уперше поцілував тобі руку, подарував квіти, поступився зручнішим місцем на дивані, виніс відро зі сміттям без нагадування, вкрив твої ноги ковдрою. Це – норма поведінки! Такі дрібні, повсякденні домашні послуги один одному повинні бути у вас постійно. Цьому треба радіти та бути вдячною, що прояви турботи та любові стають звичними, непомітними у вашій сім'ї.

Слід підтримувати такі зміни, показуючи, що вони приємні тобі.

Тепер проглянь подумки ретроспективу змін, що відбулися, оціни та закріпи своїм схваленням перетворення негативної риси у характері чоловіка на позитивну.

Не забудь відмітити, що у день виписки з пологового будинку він поголений, зібраний, прийшов у випрасуваному костюмі, та виглядав як наречений на власному весіллі. Стояв щасливий татусь попереду усіх, з квітами, помітно хвилювався. Хотів закурити, але одразу сховав цигарку. Що це з ним? Раніше він викурих би половину пачки цигарок за такий час і у такому стані хвилювання! Що ж це з ним відбувалося? Згадай, і замислись над змінами, які відбулися у поведінці дорогої тобі людини, і подумки похвали його за те, що втримався від своєї шкідливої звички заради вас. Мабуть, хтось допоміг йому стати стриманішим у прояві своїх негативних звичок?

Можливо, цьому перетворенню сприяла випадкова розмова, що відбулася у день народження вашого первістка, коли чоловік прийшов до пологового будинку привітати тебе і малюка з квітами, але напідпитку? Тоді, замість очікуваного привітання, він отримав заслужені докори від медичного персоналу.

– Ти, що це, любий, товаришів по чарці прийшов відвідати чи новонароджену людину та кохану дружину привітати? – дорікнула йому літня нянечка. – Не можна, дорогенький, не знати, що запах алкогольно-тютюнового перегару отруює не лише твої власні органи і атмосферу навкруги, але й нерви твоїй дружині псує, а через неї – і вашому малюку. Ти що, не знаєш про це чи не замислювався серйозно жодного разу? Який же ти батько, і який же з тебе вийде захисник свого роду, якщо таких простих речей до цих пір не знаєш?

– Та я трохи випив на radoщах, не більше, ніж завжди. Адже все пройшло так вдало, так швидко, зрозумійте мене! А палю, бо хвилююся. У мене ж це перша дитина народилася!

– Ой, хлопче! Замість того, щоб Богові подякувати за благодать, вам даровану, та своїй дружині за її труди, ти мозок свій отруюєш горілкою та цигарками. Хіба твоя

дружина радіє вдома, коли ти приходиш у нетверезому стані і перегаром дихаєш на неї?

– Ні, звичайно. Свариться і плаче.

– Тепер добре подумай та прийми правильне рішення про своє ставлення до випивки та паління. Звичайно, це за умови, що ти хочеш мати здорових нащадків і щасливу сім'ю та розумієш міру відповідальності за це.

Схвильований татусь у день виписки з пологового будинку згадав настанови літньої жінки та стримав своє бажання запалити цигарку.

Молодець! Перший крок стриманості, зроблений ним на благо свого спадкоємця та своєї дружини, свідчать про проявлене почуття відповідальності у цього молодого батька. Навіть, якщо він чогось не знав і раніше дозволяв собі здійснювати шкідливі для оточуючих людей вчинки, то тепер, напевне, зуміє відмовитися від непотрібних та шкідливих звичок.

Це буде відбуватися поступово, по мірі пізнання наявності негативних проявів у собі. Хіба розумно мисляча людина стане творити зло своїм близьким свідомо? Тільки той, у кому діє дух злоби (це вже розумна людина, але ще не душевна), може бути зловмисним та злорадним відносно близьких, рідних, друзів. Злодійські вчинки більшість людей частіше здійснює через незнання і за певних обставин у своєму житті. Навмисно шкодять лише злодії, бандити, вбивці.

Не можна не знати того, що будь-яке роздратування, що виникло у матері, яка годує дитину, сприяє виробленню збуджуючих гормонів, а через молоко вони легко передаються немовляті. Малюк незабаром відреагує на це плачем, занепокоєнням, відмовиться від їжі, що, в свою чергу, спричинить цілий ланцюг небажаних наслідків.

Мати, що знаходиться у збудженому стані, не зможе зрозуміти істинну причину. Саме тому не зуміє швидко заспокоїти своє дитя і ще більше дратуватиметься. Дитина, що плаче, почне виводити з терпіння нетверезого, задимленого цигарками батька сімейства. Чоловік у такому

стані почне дорікати дружині. Дружина, образившись на нього, ще більше гніватиметься. В такій атмосфері сили породіллі, що активізувалися у період радісного чекання щастя у материнстві (віра, надія, любов), дуже скоро вичерпаються. Молода жінка-мати почне стомлюватися, розчарується у заміжжі (у чоловікові), у материнстві (у дитині), і може захворіти. Слідом за нею усі ці стани повторяться і у дитини. Так лікарняна палата стане для них обох місцем спасіння. Оце справжнє жакіття!

Ніхто з таких батьків і не додумається змінити свої звички, визнавши свою провину.

Якщо виникне подібна ситуація, доречніше запитати не хто, а що стало причиною втоми, розчарування, хвороби? Запам'ятай, батьку сімейства, якщо твоя дружина часто хворіє – то це означає, що ти, її чоловік, або погано зберігаєш ауру здоров'я вдома, або ж дозволяєш своїй половині бути хворою, невмілою та слабкою. Невже тобі це вигідно? Невже тобі подобається почувати себе здоровим та сильним чоловіком лише поряд зі слабкою та хворою жінкою? Невже подобається?

Якщо ваша новонароджена дитина постійно хворіє – це свідчить про те, що незріла мати, не маючи власного стійкого емоційно-ментального імунітету, не вміє захистити і свою дитину від усіляких негараздів.

Головною причиною незнання та невміння захистити своє дитя може бути тільки батьківський егоїзм. Якщо один з батьків (мати чи батько) любить себе більше, ніж свою дитину, а свої бажання (капризи) ставить вище обов'язків у сім'ї, то у такій сім'ї у незрілих батьків дитина – це зайве навантаження. Такі батьки, не усвідомлюючи своєї особистої відповідальності, перекладають турботи про свого нащадка на бабусь чи няньок, або ж на лікарів.

Дуже рідко буває, коли молода мама, потрапивши уперше до лікарні, зрозуміє, що здоров'я маляти залежить від неї, що бути хворою молодій жінці соромно. Але ще більш соромно не вміти уберегти своє дитя від частих простуд, від кишкових інфекцій і т.п.

Ніколи ще не зустрівся чоловік і батько серед тих, хто дозволяє собі випивати "за здоров'я" своєї дружини та палити "від хвилювання" у їхній присутності, який би самостійно визнав свою частину провини у тому, що у його сім'ї сталося те, що сталося!

Рідко, дуже рідко, на превеликий жаль, неприємності, що виникають у сім'ї від поведінки егоїстичної людини, вона спроможна самостійно подолати шляхом викорінювання власних шкідливих звичок. Благородства та сили волі мало у подібних духовно незрілих суб'єктів.

Ти, татусю, чи не хочеш стати першим на шлях виправлення спотворених норм у суспільстві щодо здоров'я? Чи не бажаєш ти зменшити кількість безвідповідальних батьків серед сучасної молоді?

Якщо ти зважився на подвиг (будівництво сім'ї нового типу), то сміливіше переходь від низького щабля розвитку розумності у собі до більш високого – наповнюйся душевними якостями. Розумно мисляча людина зрозуміє, про що йде мова, і запам'ятає свій святий обов'язок: бути сильною, рішучою, дбайливою!

Дай відповідь собі, молодий батьку, на кілька запитань.

Ти по своїй волі взяв на плечі турботи про ближніх своїх, коли вирішив створити сім'ю?

Ти зважив свої можливості щодо матеріального забезпечення сім'ї?

Ти врахував свої здібності бути батьком, вчителем, захисником дружині та дітям?

Якщо усі твої відповіді "так", то ти з гідністю впораєшся зі своєю місією!

І ти, матусю, задумайся над цими ж питаннями.

Ти по добрій волі взялася за відповідальну справу – бути дружиною та матір'ю?

Ти зважила свої сили та знання, щоб передати їх дітям?

Тепер виконуй свій обов'язок з гідністю.

Знайте, батьки, якщо ви вважаєте себе розумно мислячими людьми і зберігаєте людську гідність у будь-яких труднощах спільного життя, тоді усім членам вашої сім'ї дуже пощастило!

НЕЩАСТЯ

Нещастя у сімейному побуті виникають саме від того, що більшість людей, знаючи свої права, не знають у повній мірі свої обов'язки.

Не знають? Чи не вміють користуватися знаннями? Чи не хочуть виконувати обов'язки якісно? Погодьтеся, якщо людина розумна, то заявляти про невміння зробити щось, необхідне у її житті, вона може лише тоді, коли не хоче цьому вчитися. Особливо небезпечно будувати взаємовідносини з тим, у кому прихована надлишкова кількість егоїзму (самолюбства) у характері. Це коли людина свої інтереси ставить вище інтересів дитини і другої половини.

– Та що ж робити, якщо сьогодні палить і випиває більша частина населення у нашому місті? – може вигукнути будь-яка молода дівчина (чи юнак), засмутившись.

Ти про себе подбай! Спробуй встояти сам (сама), і не піддатися цим порокам! Спробуй, і побачиш, що з цього вийде. Зараз твій світ – це твоя сім'я! Найголовніший обов'язок батька – це турбота про благо дружини та дитини! Те саме стосується і дружини.

Щоб творити благо іншим людям, здавна придумані моральні правила поведінки у суспільстві, у сім'ї, на роботі. Вони базуються на Божих заповідях, даних людям через пророка Мойсея. Головні з них: "не вбивай", "не вкради", "не кажи неправди", "не заздри". Але лукавий рід людський так і норовить опустити планку моральності і закріпити це у традиціях та звичаях.

Наприклад, розумні і освічені люди досить часто вимовляють афоризм, що "істина на дні бокалу". Для чого (і для кого) вони так говорять? Щоб виправдати свій відступ від тверезого життя. Ці демагоги, що філософствують, придумали термін "культура випивки" і встановлюють "норми" вживання алкоголю.

Чому? Для чого? Для кого?

У різних державах не заборонений такий вид економічної діяльності, як виробництво спиртних та інших дурманних

напоїв. Чому люди, що купують алкогольні напої, перед тим як їх вжити, не ставлять питання – кому це вигідно? Чому розумні, але хворі люди не пов`язують факт розвитку індустрії по виробництву алкогольних напоїв з появою індустрії з виробництва ліків? Чому здорові люди сьогодні не бачать, що основна маса хворих лікується від наслідків алкоголізації, залежності від ліків та численних ускладнень лікування? Далі, як наслідок, у суспільстві виникає необхідність у створенні стаціонарів для хронічно хворих, притулків для інвалідів (тих, хто зловживають алкоголем чи ліками), хоспісів для помираючих хворих, психлікарень та тюрем для тих, хто втратив розум і людську гідність.

Ще великий мислитель, вчений, музикант та художник Леонардо да Вінчі сказав, що він бачить серед людей три групи.

Ті, які не бачать.

Ті, які бачать те, що їм показують.

Ті, які бачать.

За аналогією, можна окреслити і такі три групи: ті, хто не чують, ті, хто чують те, що їм говорять, та ті, що чують.

Серед розумно мислячих людей, вочевидь, теж можна визначити все ті ж три групи.

Ті, які не вміють розмірковувати.

Ті, які розмірковують про почуте та побачене.

Ті, які усвідомлюють усе почуте та побачене (через призму своєї відповідальності).

Людина з примітивно розвиненим розумом споживає усе, що їй пропонується. Щоб побачити, якої шкоди особисто тобі та твоїм рідним завдається іншими людьми навкруги, треба розрізняти "добро" і "зло" у явищах, подіях, у власних вчинках та думках. Тоді можна буде виправляти традиції у власній сім`ї.

Звички, звичаї та традиції повинні бути спрямовані на профілактику усіх видів хвороб та зміцнення усіх видів імунітету. Тим, хто хоче бути самостійним, активним, радісним у житті, доведеться чимало попрацювати над

покращенням власного здоров`я та збереженням здоров`я дітей.

Розумно мислячі люди – це авангард нової епохи. Їхній девіз: "Не нашкодь!". У тому і полягає відмінність примітивного способу мислення людини-споживача благ від способу життя людини розумно мислячої, що остання не допускає недоцільного і надмірного споживання суспільних благ, не обтяжує близьких та рідних своїми проблемами. Розуміючи та усвідомлюючи всі наслідки від своїх нездорових звичок і схильностей, розумно мислячі та відповідальні за своїх нащадків люди вбачають явне зло для здоров`я, тому досить спокійно розлучаються з тими звичками та традиціями, які псують стосунки та ускладнюють спільне проживання.

Сила розуму (інтелект та логіка) допомагає встояти перед спокусою і впоратися з будь-якою задачею дбайливим і люблячим батькам.

НОРМАЛЬНА СІМ`Я

Часто можна почути, як люди, оцінюючи чиєсь сімейне життя, говорять: "нормальна сім`я", "дуже пристойна сім`я", "хороша міцна сім`я", "ідеальна сім`я". Було б цікаво дізнатися, за якими критеріями люди оцінюють когось чи щось?

Давно помічено, що людям властиві як мінімум три різних оцінки.

Перша – це оцінка критика-скептика: "Подумаєш, і я так можу".

Друга – це оцінка розумного критика. Висловлювання: "Я сам так поки що не можу (говорити, діяти, мислити), але знаю того, хто так може". Ця людина встановлює більш високу планку "норми" в особистих можливостях.

Третя – це більш осмислена оцінка чужих та своїх здібностей та можливостей: "Не тільки я не можу так

зробити, а й ніхто навколо так поки що не зробив". Подібна думка свідчить про те, що для цього розумно мислячого критика побачене ним дещо знаходиться за межами доступної для нього "норми" поведінки. Він уже багато знає, але не все ще може втілити у життя. Розуміючи це про себе, людина не боїться визнати чийсь першість. Мудра людина!

Виходить, що коли люди говорять: "нормальна сім`я", то мають на увазі таку, що багато у чому схожа на їхню.

Саме час визначити: що ж хорошого чи шкідливого є у звичках членів тієї сім`ї, яку ви позначили як "нормальну"?

Якими повинні бути критерії нормальної сім`ї у цьому столітті, на самому початку епохи співчуття? Швидше за все, кожним повинні дотримуватися елементарні правила співжиття: згода жити разом, миролюбність, терпіння, взаємодопомога.

Обом батькам пропонується тест на сумісність.

Кожен окремо визначає, який спосіб життя (а, б, в) прийнятий за "норму" у вашій сімейній традиції?

Про вживання алкоголю:

- а) абсолютно тверезий;
- б) інколи з випивкою, у свята;
- в) щодня, оскільки без чарки немає радості.

Про тютюнопаління:

- а) обходжуся без паління;
- б) інколи палю, якщо хвилююся, але не вдома;
- в) ця звичка з дитинства і в цьому немає нічого шкідливого.

Про ненормативну лексику:

- а) не користуюся ненормативною лексикою (матом);
- б) інколи можна, якщо треба в анекдотах;
- в) вживаю часто, життя вимушує.

Про витрати на лікування:

- а) витрати на ліки епізодичні;
- б) на ліки витрачається 20-30% бюджету;
- в) на ліки витрачається 50% і більше від бюджету.

Про витрати на харчування:

- а) на продукти харчування вистачає 25-30% бюджету;

- б) на їжу витрачається 40-50% сімейного бюджету;
- в) на їжу витрачається більше 50% сімейного бюджету.

Про дозвілля:

- а) часто відпочиваємо разом на природі;
- б) інколи всією сім'єю відвідуємо театр, концерти;
- в) на розваги не вистачає ні коштів, ні часу.

При підведенні підсумків слід звернути увагу на відповіді, що співпали і не співпали у чоловіка та дружини, щоб знати кому і з чим треба погодитися, або у чому поступитися.

Якщо всі відповіді як у пункті "а" співпали у обох батьків, то сім'я ваша веде дійсно нормальний спосіб життя. Навіть заздрісні обивателі можуть сказати про вас: "дуже пристойна сім'я". Справа в тому, що у суспільстві давно знижена "норма культурного фону", перелічені вище показники якої допомагають людині бути здоровою, радісною, суспільно орієнтованою.

За "норму" нерідко приймається ненормальність, що спричиняє смуток, хвороби та деградацію особистості. Це дуже небезпечно!

Якщо всі ваші відповіді співпали і вони як у пункті "б", то про таких говорять: "два чоботи – пара". Саме час щось переглянути у способі життя, а головне – у способі мислення. Замисліться, з якими думками прийшла пора вам розлучитися? Неприпустимі думки мстиві, непримиренні, засуджуючі, принижуючі іншу людину. Шкідливий вплив нецензурних, навіть просто недобрих слів та звуків музики вченими достовірно доведено. Про шкоду переїдання давно вже сказано. Надлишкове вживання тваринних жирів, вуглеводів та білків веде до цілого ряду порушень в організмі. Сьогодні і кліматичні, і екологічні впливи змушують людину піклуватися про те, щоб її організм не був занадто переповнений шлаками зсередини.

Уяви на хвилину, що у твоєму шлунково-кишковому тракті із харчових продуктів утворилося те, що ти бачиш на сміттєвих звалищах, які часто псують і вигляд, і настрій, і розводять комах, розповсюджувачів зарази. А створює таке неподобство зсередини і навколо себе людина неохайна.

Давно відома аксіома – хто менше їсть, той менше хворіє. Недарма у багатьох релігіях схвалюється піст.

Якщо твоя відповідь "так" прийшлася на усі пункти під літерою "в", то прямо зараз можна вирішити, від чого з сьогоднішнього дня ти готовий відмовитися, щоб через деякий час міг з гордістю відповісти як у пункті "б" чи навіть у пункті "а".

Нескладні арифметичні підрахунки допоможуть тобі поміркувати, як доцільніше використовувати наявні невеликі кошти. Для цього треба набути звичку вести облік витратам за місяць або за тиждень. Робити це повинні всі без виключення члени сім'ї. У загальний зошит, листки якого розділити на дві колонки, записувати: "Прибуток" і "Витрати". Вказувати все, до дрібниць.

Показовим буде аналіз, щоб краще зрозуміти закони доцільності, сумірності та вибору головного.

По-перше, з'являться "зайві" гроші у бюджеті сім'ї, якщо зменшити (або зовсім виключити!) вживання пива, вина та інших міцних напоїв.

По-друге, твереза голова та умілі руки чоловіка почнуть налагоджувати щось у господарстві (це теж прибуток!).

По-третє, звільниться час для читання, роздумів, бесід у сім'ї (цей прибуток не можна виміряти у грошовому вираженні). Крім того, увесь заощаджений час і гроші можна буде спрямувати на спільні родинні відвідування театру, музеїв, на прогулянки, подорожі, читання книг, бесіди.

Немає нічого дорожчого і для дитини, і для дорослої людини, ніж спілкування з тими, кого любиш.

А якщо в сім'ї не стане курців! Це додаткова надбавка до першого пункту економії. До того ж чисте повітря у квартирі! І, головне, звільнений від нікотинного "дурману" розум самого курця і його пасивних співучасників процесу спільного отруєння. У такій сім'ї не стане сварок, злісних криків, і, абсолютно достовірно, дуже скоро відпаде необхідність у ліках та лікарнях. Спробуй підрахувати частину прибутку від здоров'я, бадьорості і радості усіх членів вашої сім'ї кожного дня!

А зараз порада для тих, хто свої відповіді обрав під буквами "б", і "в" вперемішку. Підрахуйте лише грошові витрати і спробуйте зрозуміти, хто винен у тому, що ваше життя "погане" або "недостатньо хороше".

Виходить, що ти сама, людино розумна, марнуєш свої здібності, сили, здоров'я? Ти не думав так про себе раніше? Задумайся тепер.

Ти не знаєш, що робити, з чого починати? Недоліки свої тепер ти знаєш. Спрямуй зусилля на виправлення виявлених недоліків. Тільки і всього!

Це буде новий спосіб твого осмисленого життя, з розумінням того, де зло (у традиціях та звичаях), а де добро (у відмові від звичного для багатьох).

Щаслива сім'я живе так, як записано під буквою "а", але за умови, що усіма членами сім'ї цей спосіб життя приймається без заперечень. У такій сім'ї є час для спілкування один з одним. Зустрічі бувають для всіх приємними, адже відбувається обмін думками, обговорення прочитаних книг та переглянутих фільмів, спільні подорожі, захоплення поезією, музикою, живописом.

Ідеальна сім'я – це все перераховане та ще багато того, що ріднить людей не тільки за принципом проживання під одним дахом за кровною спорідненістю, але й по духу.

Створенням сім'ї подібного типу стурбовані розумно мислячі батьки для того, щоб забезпечити гідне життя нащадкам, народженим у новій епосі.

ТЕМПЕРАМЕНТ

Інтереси у людей різноманітні. Від чого це залежить? Кажуть, що від характеру та темпераменту.

Вірно, чотири основні емоційні типи людей давно визначені.

Меланхоліки – це повільні, романтичні, мрійливі та образливі натури.

Холерики – це тип, що швидко збуджується, спалахує як сірник, але швидко гасне.

Флегматики – відособлені та байдужі.

Сангвініки – спокійніші, більш розсудливі, у всьому помірні.

Жоден із темпераментів не можна вважати "поганим" чи "хорошим". Тому у житті рідко зустрічається однозначний характер. Частіше – це нескінченна кількість похідних від поєднання кількох типів темпераменту. Чому так відбувається? Тому, що у кожній людині по мірі дорослішання розвивається уміння користуватися "послугами" п'яти органів чуття, що допомагають адаптуватися до мінливих умов зовнішнього (матеріального) світу:

тактильна чутливість (шкіра),
дотик (язик),
нюх (ніс),
слух (вуха),
зір (очі).

Ті ж органи чуття існують і у внутрішній людині, в її невидимому тілі (у душі). Їх теж, виявляється, необхідно розвивати. Шосте чуття – інтуїція ("досвід, помножений на знання"), виникає у тих, хто застосовує наявні знання у повсякденні.

Виявляється, першочерговою задачею кожної освіченої людини є створення ритму для неперервного процесу отримання спочатку загальних знань, потім знань професійних. Далі виникає необхідність застосування цих знань. З набуттям досвіду у людини розумно мислячої виникає бажання оволодіти суміжними науковими дисциплінами. Так, поступово просуваючись, розумно мисляча людина підходить до необхідності самопізнання, тобто визначення: "Хто я є?", "Які мої задачі у цьому житті?", "Що ще мені належить пізнати і звершити?".

Добре, якщо саме з цієї висоти мислення молоді люди починають створювати сім'ї, думати про продовження свого роду, про ту користь, яку зможуть принести сучасникам.

Це поки авторські мрії, але не утопія, як може здатися комусь. Із розвитком ментальності від нижчого "я" до вищого "Я" свідомою частиною людства вже тепер ставить перед собою подібні питання.

Кожному доведеться визначити – до якої групи людей належиш ти сам: до примітивних, до розумних чи розумно мислячих? Про безумних і таких, що живуть бездумно, мова у цій книзі не ведеться.

Що схвилювало тебе? Ти не заперечуєш той факт, що шлюби, які створені необдуманно, частіше розпадаються. Ти знаєш, що небажані діти у "пристойних" сім'ях частіше стали народжуватися з психічними, ніж з фізичними відхиленнями (аномаліями).

Дітей з вродженою фізичною патологією залишають (оце жах!) без батьківської опіки. Зробили, грубо кажучи, не те, що хотіли, і кинули? Чи можна заохочувати на державному рівні те, що роблять безвідповідальні батьки? Чи можна "звалювати на чужі руки і плечі" те, за що самі повинні відповідати?

Біда, якщо кількість батьків з такою неморальною поведінкою (відмова від своїх дітей) почне переважати у сучасному суспільстві! Що робити, якщо розумних, але безвідповідальних людей стає все більше і більше? Яким чином їм вдається встановлювати свої норми і правила у суспільній моралі? Чому розумні і відповідальні співвітчизники дозволяють жонглювати поняттями "милосердя" і "співчуття" у суспільстві, приймаючи іншу мораль, понівечену безвідповідальністю?

Що робити добрим, правильно розуміючим свої обов'язки та свої задачі батькам у такому суспільстві, коли вони опиняться у меншості?

Ти відносиш себе до добрих співгромадян? Ти бачиш, що більшість співвітчизників не праві, перекладаючи свої

проблеми на інших людей? Ти розумієш, що може статися, якщо не змінити свідомість людей?

Станеться ось що: якщо "меншість" (із розумних і сором'язливих) буде мовчки терпіти, то "більшість" (із хитрих та винахідливих) придумає виправдання для себе. Після чого закріпить у громадській думці поблажливість до своїх неподобств, утверджуючи їх (ці неподобства) як "норму" поведінки у суспільстві. Подібно до того, як стала звичною думка, що вживати алкоголь, палити, лаятися, хворіти і відмовлятися від своїх дітей не соромно.

Демагоги вміють свою безвідповідальність виправдовувати, посилаючись то на народні, національні, сімейні традиції чи звичаї, то на свій характер і темперамент.

ПОШУК ВОРОГІВ

Пошуки ворогів та винних у власних бідах та невдачах – це найдавніше заняття для хитрих, лінивих та неосвічених.

Увага, молодий батьку чи мати! Чи зможеш ти прямо зараз визнати наявність у собі хитрості, невігластва у якомусь питанні, лінощів? Ні? Не бачиш цього? Шкода! Отже, твоє внутрішнє бачення знаходиться поки що у сплячому (або у нетверезому) стані. Те саме "третє око" твоє ще закрите, не функціонує, якщо спить, або бачить не те, що потрібно. Тому ти вмієш, мабуть, бачити "соломинку" у вчинках інших, а всередині себе "колоди" не помічаєш? Інших критикувати набагато легше, ніж себе, повір.

Замислись над тим, як відбувається процес старіння у твоїх рідних? Вони бадьорі, активні та радісні у своєму похилому віці? Ні? Врахуй, що хронічна хворобливість, інвалідність серед членів твоєї сім'ї може призвести до вимирання твоєї нації, народу (тобто до розпаду суспільства і держави).

Знаєш, коли і де починається процес вимирання певного співтовариства людей? Тоді і там, де меншість людей зі

своїми компромісами, поблажливістю (це порушники законів і правил), легалізуючи свої пороки, поступово стають більшістю. Поспостерігай: хто бореться "за свободу та права особистості"? Хіба люди не знають, що особистість – це вже розумно мисляча людина, яка завжди діє у рамках законів, моральних норм, тому не потребує юридичного дозволу, щоб говорити, думати і робити те, що вважає необхідним та доцільним. Пам`ятай, що найактивніші борці за свободу та незалежність завжди мають особистий меркантильний інтерес (бажають грошей, влади, слави).

Та повернемося до питання про пошук ворогів, що завдають шкоди здоров'ю. Доведено у віках, що всі хвороби бувають від порушення законів, невиконання правил, нехтування нормами (почуттям міри). Людина розумна часто дозволяє собі зробити не так, як треба, а так, як їй хочеться. Людині розумно мислячій властиво досліджувати, експериментувати, випробовувати. Це хороша риса характеру, якщо пам`ятати про відповідальність за можливе вчинення шкоди. Універсальний девіз для людства є: "Не нашкодь!".

Подумайте, молоді батьки, про неприродне дітонародження – це, на даному етапі, проблема номер один у визначенні моральності сучасного суспільства, яке вважає себе релігійним. Мабуть, деградація віри дійшла вже до краю, до "мерзеного запустіння". Це докір віруючим, які нехтують заповідями.

Уяви собі! Лікарі сперечаються про пальму першості з Творцем. Немає більшого зла для знищення віри у людському роді, ніж гординя (невизнання Бога Творцем). Чоловікам, як і жінкам, слід замислитися над цим!

Якщо у суспільстві й у сім'ї немає гідного піклування про матір та дитину (про жінку та нащадків) – це означає, що немає майбутнього ні у такого народу, ні в нації, ні у родини.

Народження здорового нащадка від здорових батьків стає такою рідкістю, що скоро буде вважатися якщо не подвигом, то виключенням з правил.

Без сумнівів, зусилля молодого сім'ї, що зуміла зберегти здоров'я своє та нащадків у "ненормальних" умовах періоду змін, можна прирівняти до подвигу. Та правильніше буде закріпити це як норму поведінки відповідального подружжя і вважати природним виконанням батьківського обов'язку.

Вчені, філософи та релігійні мислителі давно визначили "низьку" планку моралі для розумної людини.

Для слуху – це лайка, замість грамотної мови.

Для зору – це прийняття потворності, замість краси.

Для смаку – це надлишки, нагромадження, змішування.

До чого спрямовані думки і бажання людей, які вважають себе розумними? Звісно, до розвитку людської гідності, мудрості та гуманізму. Це шлях вірний. Та що робити з тими, хто давно йде в протилежний бік? Бережися, Чарльз Дарвін! Скоро сучасні homo sapiens доведуть, що мавпа походить від людини. Деякі особини (із середовища сучасних порушників заповідей та законів) дійсно набувають рис приматів, скотів, звірів.

Для розвитку розуму, душі та духу у бік добра та світла людина розумна (особистість) повинна спрямовувати свій погляд, думки та бажання вперед і вгору.

Спробуй обрати відповідь на питання, наведені нижче. Як ти вважаєш?

Хворіти і бути інвалідом сьогодні:

а) не можна, тому що соромно;

б) можна, тому що всі хворіють;

в) можна, тому що вигідно.

Засмічувати свої органи, атмосферу, воду, землю та повітря токсичними продуктами:

а) не можна;

б) дозволяється традиціями;

в) а що робити?

Громадяни-виборці потурають неподобствам, які творять чиновники, політики, судді, тому що:

а) не бачать порушень;

б) не знають про порушення;

в) прощають порушення як собі, так і іншим.

Якщо ти обрав усі відповіді "а", то мислиш розумно, знаєш, для чого живеш, для чого створив сім'ю. Ти досить відповідальний, трудолюбивий і законслухняний громадянин свого часу. Продовжуй своє вдосконалення.

Якщо усі твої відповіді "б", то ти – людина мисляча, правдива, але часто сумніваєшся у своїй правоті і тому дозволяєш собі компромісні варіанти рішень, узгоджуючи їх з чиеюсь думкою. Стань більш самостійним.

Якщо усі твої відповіді як у пункті "в" чи змішані, то ти людина мисляча, правдива, але застоюлася у духовному розвитку. Зрозумій, якщо ти прийняв яке-небудь порушення за "норму" у власній поведінці, то як можна вплинути на іншого? Наприклад, сам палиш, вживаєш пиво, вино, а дітям забороняєш. Ти намагався змінити у собі якусь шкідливу чи навіть нешкідливу звичку? Важко?

Знай, що у дітях своїх легше не зрощувати шкідливих звичок, ніж потім їх змінювати. Запитаєш як? Особистим прикладом. Якщо тато і мама не курять, не п'ють, не лихословлять, люблять працювати, читати, роздумувати разом, то ці звички діти переймають від батьків автоматично.

Не зайвим буде згадати, що Бог створив першу подружню пару (Адама і Єву) за Своїм образом і подібністю та поселив їх жити у раю, щоб вони, доглядаючи за райським садом і підтримуючи там порядок, насолоджувалися життям. Але в раю з'явився змії-спокусник (противник Богу), і первістки Бога не послухалися Творця, спокусилися на неправдиві слова "ворога". Вчинок здійснили, а потім, злякавшись покарання, не визнали своєї вини. На таку поведінку своїх творінь Бог розгнівався, звичайно. Він віддалив неслухняних дітей від Себе, але їй дозволив їм жити й розмножуватися на землі самостійно. Деякі нащадки не усвідомили до цих пір, що за неслухняність не минути покарання. Поміркуй, чому сучасна молодь із задоволенням перекладає відповідальність, турботу і клопоти за бездумні зачаття, неграмотне виношування, неприродне

народження, недостатнє виховання та неблагородне навчання своїх дітей на кого завгодно, тільки не на себе?

Логічно припустити, що якщо людям дане було право продовжувати рід людський, то і відповідальність за навчання, здоров'я та поведінку власних дітей їм теж була вручена, як батькам?

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ШЛЮБИ

Сьогодні більшість співгромадян називає себе віруючими людьми, але не замислюється над тим, що хрещення – це духовне єднання з Богом. Недарма у Новому заповіті в алегоричній формі дається людям нагадування про Небесного Жениха (Святий Дух) та наречену (душу віруючої людини). Однак, хтось із віруючих молодих батьків намагається вимолити у Бога виконання Ним частини власних обов'язків з виховання чада. Хтось залучає святих молитвами. Хтось вимагає допомоги бабусь та дідусів, хтось сподівається на лікарів, хтось на вчителів, вихователів та покоївок. При такому ставленні хочеться запитати: "А ви самі, молоді батьки, чим бажаєте займатися? Особистими задоволеннями?".

Деякі батьки вже сьогодні з повною відповідальністю ставляться до людини, народжуючи і виховуючи за своїм образом і подібністю. А дехто з молодих людей народжує і ростить нащадка без образу, тобто "безобразного" чи то тілом, чи то душею.

Батьки! Замисліться, чому множаться фізичні, емоційні та ментальні (психічні) аномалії розвитку у дітей? Чи не знаки це подаються, таким чином, про несправедні діла батьківські? Чи не попередження це людям про те, що подальше порушення законів, заповітів та правил у питанні продовження роду людського на землі призведе до безповоротних втрат у генофонді сім'ї, нації, народу?

Чи не час визнати, що знання про зачаття, про виношування, про народження та виховання дитини слід здобувати усім молодим парам до вступу у шлюб, так само, як і отримати загальну освіту? Для цього вже існує багато різних шкіл з навчання майбутніх батьків при церквах, РАГСах, жіночих консультаціях. Їх потрібно відвідувати! Не можна народжувати нащадків лише за однією ознакою: раннім статевим дозріванням у дітей.

Шлюби не можуть створюватися лише за приземленими сигналами від тіла бажань та емоцій, за примітивними думками у нижчому ментальному тілі. Примітивні думки – це коли молоді люди мріють про якісь надбання та особистий зиск, очікувані від вступу у шлюб.

Їх, як правило, три.

Отримання плотського задоволення (секс у будь-який зручний час). Це називається нестриманістю.

Задоволення потреб шлунку (смачне і своєчасне харчування). Це називається ненажерливістю.

Отримання матеріальної користі за рахунок статків другої половини.

Подібні думки бувають у тих (чоловіків та жінок), хто мріє, що "друга половина" чи її (цієї половини) багаті батьки дозволять не напружуватися у навчанні та роботі, а нададуть житло та грошове утримання. Таке мислення називається меркантильним, а людина – споживачем.

Подібні примітивні мрії множаться серед молоді, і, на превеликий жаль, підігруються усіма засобами масової інформації. Дівчата вважають себе Попелюшками, мріють про фею та принца. Забувають, що Попелюшка була трудівницею, а не мрійницею, тому й отримала у подарунок від феї зустріч з принцем.

Більш високі мотиви для поєднання доль виникає у тих молодих людей, які до вступу у шлюб мають економічну незалежність, визначилися із взаємними інтересами. Хочуть створити сім'ю, свій дім, щоб народити дитину, виконати свій людський, громадянський обов'язок і отримати при цьому радість спілкування один з одним.

Рідко хто думає про повернення боргів.

Та що ж робити молодим батькам, якщо дитина вже народилася, а вони, тільки вперше прочитавши цю книгу, замислилися над своєю місією в еволюційному розвитку життя на землі? Як дізнатися, чи все в порядку з тілом фізичним? Чи немає відхилень у розвитку емоційно-ментальної сфери?

У цьому, звичайно, допоможуть розібратися лікарі, психологи, книги.

Хоча дати собі оцінку слід було б ще до весілля. Це не складно. Якщо ти дратуєшся та ображаєшся, наприклад, то це свідчить про наявність у думках нетерпимості до чогось чи до когось. Миролобності недостатньо і правдивої оцінки себе. Ти часто собі вибачаєш те, що іншим забороняєш? Поспостерігай за собою. Облиш засудження інших. Навчись вдивлятися у ті явища, де творять люди "зло у добрі" і "добро у злі" особисто тобі.

– Давай вип`ємо за мир та спокій у твоїй сім`ї! – промовляє твій нерозлучний друг.

Ця людина – ворог тобі, а не друг. Вона спокушає твій розум, випробовує твою витримку і шкодить здоров`ю твоєї печінки. Це твій особистий спокусник! Бережися подібних умовлянь. Будь пильним у компанії чужих людей, а особливо, в оточенні рідних та близьких. Ким би такий задушевний "спокусник" тобі не доводився: навіть, якщо він доводиться тобі тестем, братом чи батьком, пам`ятай, що "диявол криється у дрібницях". Усім спокусникам однаково відмовляй.

– Ні, ви як хочете, а я не буду пити з вами ні за це, ні за що інше, – спокійно відповідай таким людям. – У мене тепер інші інтереси та нові турботи з`явилися. У мене сім`я!

Смілива, розумна, відповідальна і любляча свою сім`ю людина усім і завжди знайде, що відповісти, і не підкориться спокуснику.

Немає ніякого виправдання тому, хто хоча б один раз зрадить своєму правилу і піддасться на умовляння. Не "друзі" будуть винні, це його власна викривлена уява про

"повагу" його підведе. Йому здається, що він керує своїми бажаннями та емоціями. Та ні! Така людина знаходиться поки що у рабстві, у служінні чи на прив'язі у пороку. Тому її може спокусити, умовити, примусити інший, хитріший, підступніший за неї. Якщо у людині існують, але є невидимими для ока, неповноцінні бажання та капризні емоції, то вона часто опиняється у полоні тих, хто хоче погратися з нею у "кішки-мишки".

Ой! Скільки бід попереду у такого (такої) покірного! Скільком людям він (вона) може стати ворогом! Скільки сліз проллють рідні та близькі поряд з ним (з нею)!

Що ж робити другій половині, якщо чоловік чи дружина постійно потрапляє у полон до своїх пристрастей? І компанію собі обирає відповідну?

Розумно мислячому чоловіку чи дружині логіка та інтуїція вчасно підкажуть, що саме слід робити у конкретній ситуації.

ЗНАЙТИ СВОЮ ПРОВИНУ

У чому ж винна жінка, якщо їй дістався чоловік, який п'є, курить і нецензурно висловлюється?

Це в однаковій мірі може статися і навпаки. Тому, якщо читач – чоловік, то смисл такий самий, тільки закінчення у словах інші.

Дійсно, чи є провина молодого дружини? Якщо є, то у чому?

Почнемо з простих роздумів. З правдивих відповідей на запитання.

Питання. Ти чоловіка (дружину) свого купила у магазині, у непрозорій упаковці?

Відповідь. Ні.

Тобі його (її) подарували на день народження і тепер жаль розлучатися?

Ні.

Ти його (її) "позичила" у подруги, як співається в одній легковажній пісні, і забула повернути?

Ні.

Ти була з ним (з нею) знайома до весілля? Ти побувала з ним у гостях? Ти бачила його ставлення до алкоголю, тютюну? Ти чула його мову, звернену до тебе і до людей?

Отож бо й воно!

Залишимо його (її) поки у спокої.

Питання до тебе, що обрала (обрав) свого (свою) чоловіка (дружину).

Сама (сам) ти на даний момент як ставишся до спиртного?

– Із запереченням?

– Нейтрально?

– Як усі?

Якщо відповідь по третьому варіанту "як усі", то у тому і полягає твоя перша провина. Яка ти, такий і супутник твій. Своїм внутрішнім, зневажливим ставленням до будь-якого пороку (не тільки до випивки), ти притягуєш собі подібного. Якщо ти сильніша у протистоянні до пороку, тоді спробуй самостійно допомогти йому (їй) стати краще. Якщо ти не маєш сил і знань для подолання даної пристрасті, то звернися за допомогою до лікаря. Якщо ти людина віруюча, то проси Бога про допомогу йому (їй) у молитві і розкажи про проблему своєму священику.

Погодься, коли б твоя внутрішня установка була у тебе строго і чітко сформульована на категоричне негативне ставлення до того, що шкодить тілу і розуму, тоді і партнера обирала б собі за іншими мірками. Біда сьогоднішніх "розумників" у допущенні компромісів та демагогії.

Термін "культура пиття" в принципі не має права на існування. Так як культура – це найвищі досягнення людства. Ніколи, у жодного народу, ні в одній цивілізації пияцтво і навіть легка нетверезість не вважалася високим ступенем розвитку розумових, душевних і духовних якостей.

Взагалі, поблажливе ставлення до частого вживання алкогольних напоїв у сім'ї призведе до деградації потомства

такого роду. Надмірне пияцтво, як національна риса, – це початок шляху до ментальної деградації цієї нації. Народ, що пиячить, руйнує державну систему, і держава припиняє існування. Але це теорія, роздуми "якщо б та коли б..."

Що робити тепер дружині, коли штамп у паспорті проставлений, вінчання у церкві відбулося, і дитина вже народилася? Що робити?

По-перше, як вже сказано раніше: знайти свою частину провини. Визнати, що "бачили очі, що вибирали"!

Далі, без зайвих слів і без внутрішньої паніки слід зрозуміти, що сталося це тому, що своїх прав та обов'язків як продовжувача роду (свого та чоловіка) ти до вступу у шлюб не усвідомила повністю.

Тепер шукай, що у ньому (у ній) є хорошого, доброго, правильного? Що привабило тебе у його (її) характері? Усвідом ці добродійні якості у своєму супутнику хоча б тепер. Перерахуй усі чесноти, які ти бачиш у своїй половині. Їх немає?

Ой-ой-ой! Чи не хочеш ти цим сказати, дорога (дорогий), що й у тебе немає нічого хорошого?! Чи ти навмисно, навіть наодинці з собою, принижуєш його (її) достоїнства? Ти так вчиняєш, коли сердишся чи постійно? Коли сердишся, не засуджуй нікого, це шкідливо. Коли думаєш про другу половину, одягни "рожеві окуляри". Ті, в яких давала згоду при вступі у шлюб з цією людиною. Більше того, це батько (чи мати) твоєї дитини!

Прямо зараз повтори досвід відшукування позитивних якостей у характері чоловіка. Відшукуй кожного разу у ньому не менше трьох позитивних рис. Пам'ятай, що в тебе є поганого і хорошого, усе подібне є й у твоєму супутнику, повір. У тебе може бути більше миролюбності, а в ньому – терпіння. У ньому може бути більше правдивості, а у тобі – скромності.

Далі, як знайдеш добродійності, слід визначити для себе подальше ставлення до розглянутого факту наявного негативу. У нашому прикладі – це алкоголь. Ти визначи своє ставлення не стільки до чоловіка, що пиячить, скільки до

наявності міцних напоїв у вашому сімейному буфеті та ролі алкоголю у ваших сімейних традиціях. Треба суворо, наполегливо і з повним усвідомленням прийняти рішення про відсутність спиртних напоїв на сімейних святах, на зустрічах з друзями, які спочатку можуть сміятися з вас, якщо їх не "пригостити" звичними напоями.

Третя дія – це необхідність обговорити на сімейній раді дане питання і скріпити рішення про антиалкогольний спосіб життя у сім'ї згодою обох сторін. Умовно кажучи, подружжя матиме змогу дати обітницю, що перші двадцять років спільного життя усі зусилля обоє (!) стануть прикладати до того, щоб лозунг "Не нашкодь!" у їхній сім'ї став головним.

Повір, що після двох десятиліть ця формула стане нормою життя вашого роду. А традиції, звички, звичаї сім'ї успадкують ваші діти і тим примножать культуру нації, покращать її генофонд та здивують світ своїми новими відкриттями.

Слід запам'ятати ще одне правило: слабоалкогольні напої (вино, пиво та інші тоніки) шкідливі не менше, ніж міцні, навіть більше. Розсуди, концентрація отрути у них менша, а тому і створюється помилкова думка про їх нешкідливість. Токсична дія від вживання слабоалкогольних напоїв згодом виявиться захворюванням внутрішніх органів і нервової системи. Прозріння і каяття часто приходять із запізненням.

Задумайтеся, батьки! Хіба має право розумна людина навмисно шкодити здоров'ю своєї дитини? А якщо батьки завдають іноді шкоди? Що про них можна сказати? Або вони нерозумні, або ж вороги своєму потомству?

Думай, жінко, думай, чоловіче, поміркуйте, у чому полягає більше зло для вашої дитини, для вас самих та для вашої сім'ї: у відмові від існуючих традицій та звичок чи у збереженні лицемірних стосунків із так званими друзями?

Зважуйте всі фактори, спостерігайте, аналізуйте та приймайте рішення з усунення допущених промахів.

ЗЛО В СІМ'І

Такого факту у сім'ї в принципі бути не повинно. Але воно є! Та ще й скільки! Та яке цинічне зло іноді твориться у сім'ях батьками і матерями по відношенню до своїх дітей та один до одного!

Як бути? Хто винен? Що робити?

Загальнолюдський злочин проти буття, побачений одного разу людиною, освіченою та небайдужою до людських доль, може змусити дуже сильно замислитися над цим. Це добре. Але, перш ніж кинутися рятувати усіх людей на планеті, обтяжених гріхами, пропонується кожному врятувати себе, свою сім'ю, своїх близьких. Цим займатися набагато складніше, іноді стає навіть нудно, а тому й не цікаво.

Але така позиція не правильна. Якраз те, що важче всього дається, більше за все цінується. Та й зараховується людині у багатство духовне лише те, чого вона досягла, долаючи труднощі. Найбільшим трудом серед людей освічених вважається труд самопізнання та самовдосконалення.

Можна і необхідно бути у душі скромним, у душі – справедливим, а в розумі – миролюбним. Тоді забезпечення матеріальними цінностями посяде не головне місце у життєдіяльності людини. Не варто напружувати свої сили у тому напрямку, де перше і головне, як багатьом хочеться, – це багатство матеріальне.

У середовищі розумно мислячих людей багатством вважається набуття знань. Навіть не стільки самих знань, скільки уміння застосовувати ці знання для розв'язання повсякденних життєвих труднощів.

– А коли ж виконувати сімейні та виробничі обов'язки, якщо витрачати увесь час на читання книг, роздуми та аналіз своїх вчинків кожного дня? – такі питання виникають не тільки у юнаків, а й у людей похилого віку.

Наївне питання! Ті, хто включився у ритм, запропонований як умови життя розумно мислячим людям у сучасній епосі, незабаром відчують, що у них самих

відбувається вдосконалення не тільки їх розумових, а й душевних якостей. Більше того, у таких людей з'являються додаткові фізичні сили, вільний час, навіть гроші, яких раніше не вистачало, почнуть покривати необхідні витрати.

Що це за диво? Чому так?

Все дуже просто пояснюється. Людина з тверезою свідомістю краще орієнтується у проблемах, що виникають, це факт беззаперечний! Чим ясніша її свідомість, тим більш чітко вона мислить про управління своїми почуттями та бажаннями. Чим організованіше її мислення, тим більше почуття міри, тобто скромності. Стриманість та справедливість – це добродійності найвищого порядку.

Логіка сплячого, задимленого чи п'яного розуму слабша, ніж у бадьорого та тверезого. Хто сперечатиметься з цим? Ніхто! Адже навіть обивателю відомо, що з ясним розумом людина завжди справляється з будь-якою роботою організованіше, швидше, якісніше.

Виявляється, додатковий час у добі вивільняється за допомогою відмови від ледарства, сплячки та нетверезості? Хіба є заперечення цьому?

Найменшу частину часу, що звільнився, припустимо, це буде чверть чи половина години, намагайся щоденно використати для аналізу прожитого тобою дня. Поступово, коли подібна поведінка (думати про себе, аналізуючи свої вчинки) стане звичкою, з'явиться ще більше вільного часу, відкриються інші можливості. Повір, усе життя зміниться на краще, якщо ти спрямуєш свої сили на викорінення зла.

Перше зло (алкоголізація свідомості) у вашому сімейному житті, вважаю, уже зникло.

Друге зло, у вигляді непримиренності, нетерпимості, впертості та засудження звичок іншої людини, що виражається в образах, істериках, скандалах, сльозах та докорах, не дозволить побудувати мирне життя. Це зло також націлене на роз'єднання двох людей.

Третє зло – це бажання показати "хто тут головний!". Пригадай, як часто ти дозволяєш собі наказувати, указувати, примушувати супутника життя робити не так, як

він звик, а так, як ти вважаєш необхідним? Ти частіше згадуєш прислів'я: "Хочеш володарювати? Уміє підкорятися!".

Про що це? Чому підкорятися і чому саме я це повинен робити?

Мова йде про підкорення законам. Їх багато, але хоча б у рамках декількох з них варто спробувати побудувати свої стосунки. Які це закони? Найбільш універсальні з них: закон свободної волі, закон причин і наслідків, доцільності та сумірності, закон любові та пощади. Глибинна сутність кожного з названих законів криється у самій назві, тому, якщо ніколи не чув про них, не сумуй.

Просто задумайся про сутність, вкладену у назву, і багато відкриється з того, що раніше було невідомо.

ПОКІРЛИВІСТЬ ТА СЛУХНЯНІСТЬ

Більшість батьків мріють про слухняне чадо.

Добре, коли тебе слухаються, що вже там казати! Часто чоловік та дружина (кожний окремо) мають у думках бажання про слухняну поведінку другої своєї половинки. І вчителі бажують вчити слухняних учнів. І керівники намагаються узаконити своє право вказувати, наказувати, підкоряти своїй волі чи хоча б схилити до співпраці своїх підлеглих. І воєнна, і спортивна, і партійна, і навіть релігійна дисципліна зобов'язує до підпорядкування, слухняності, виконання.

Як же бути з законом свободної волі?

Хіба немає повної свободи дій для людини, якщо вона проти чогось? Хіба не має права людина ображатися на того, з ким незгодна у чомусь?

Для тих розумних людей, хто приймає закон свободної волі в абсолютному його звучанні та хоче жити у правовому полі цього закону, слід додати поправку. Вільна людина повинна бути якомога більше миролюбною, правдивою,

справедливою, доброю, мудрою та гуманною стосовно усього живого на землі.

Дехто може заперечити: таких людей в принципі не може бути!

Частково таке твердження вірне, але намагатися стати таким ніхто не забороняє. Тому, хто вирішив покращити свій характер, потрібне знання інших законів. Нові закони будуть до певної міри обмежувати свободу дій. Чи то будуть рамки пристойності, чи то етикет (гарні манери), словом, етичні обмеження. Мудрі люди відрізняються від розумних тим, що самі визначають для себе рамки дозволеного. Якщо така людина, випадково оступившись, зайде за нижню межу дозволеного, то вона, як усякий порушник, підлягає суду. Але мудрого судить не суд, не громадськість, а власна совість.

Тут доцільно привернути увагу читача до назви глави. Саме незнання закону причин і наслідків дошкуляє впертим та норавливим, якщо вони звикли виправдовувати усі свої вчинки.

Ти часто себе виправдовуєш?

Часто звинувачуєш когось у своїх бідах та невдачах?

Наприклад, якщо ви обидва (подружжя) чи один з вас думаєте, що бідно живете тому, що батьки не забезпечили і не допомагають матеріально, то саме час прослідкувати за тим, чи не бездумно ви самі витрачаєте наявні гроші, порушуючи закони доцільності, сумірності, вибору головного (необхідного)?

Цей аналіз корисно провести обом, зробивши ретельний облік прибутку та витрат коштів, як було вже сказано попередньо. Якщо цілий місяць ретельно записувати у зошит усе, навіть найменші покупки, запевняю тебе, у кінці місяця наступить прозріння, і стане зрозумілим, що про цільове призначення грошей ти ще не замислювалася. Покупки у вашій сім'ї здійснюються несумірні з прибутками. Усі гроші чи їх значна частина витрачається не на те, що в даний момент необхідно, а на примхи, мішуру, дещо зайве.

Можна розглянути інший приклад. Молоді батьки часто нарікають на хворобливість своєї дитини, тому що лікарі погано її лікують. Таке буває, але у чотирьох-п'яти випадках із ста. Про це свідчить світова статистика. Тоді чому ж стільки хворіє дітей у маленькому віці?

Це відбувається тому, що ти, молода мати, і ти, батьку, у сімейному устрої не належним чином ставитесь до охорони здоров'я свого чада.

Третій приклад безвідповідального ставлення до батьківського обов'язку і, у зв'язку з цим, викривленого мислення у молодих сім'ях. Якщо ваша дитина погано себе поводить у перехідному віці, то не тому, що школа чи вулиця на неї негативно впливають, а тому, що у власній сім'ї не було позитивного впливу на цю людину. Формування добродійних якостей – це труд батьківського виховання з викорінення негативу, властивого їм самим, та укріплення усього позитивного, на що вони самі та їхня дитина здатні.

Якщо опанувати подібний спосіб мислення (не через пошук винного ззовні, а внаслідок прояснення для себе власних прорахунків у вихованні), то ти, як батько чи мати, як людина розумно мисляча, зумієш передати своє багатство (уміння мислити "від добра") у спадок дітям та внукам. Розумієш, про що мова?

Сила розуму мислячих батьків, вчителів, вихователів та лікарів полягає не стільки у застосуванні знань, скільки в умінні проводити аналіз власних помилок. А успіх – у здатності не повторювати того, що приносить збиток.

Якщо ти сам не підкоришся своєму невігластву, то ніякий неук у житті не зможе тебе підкорити своїй волі. Не бійся жити активним життям. Порядна людина не робить помилок зловмисно, а помилки від незнання чи від малого досвіду не можуть принести невинної шкоди. Мудра людина творить та змінює свою долю свідомо.

Із покірного "долі-злодійці" обивателя розумно мисляча людина стає особистістю, що підкорюється громадянським та моральним законам. Не забувай, що порушення громадянських законів приводить на лаву підсудних.

Попрання законів моральних викликає засудження від людей. Невиконання заповітів судить совість, а нехтування законами вищого порядку відвертає людину від Бога.

Тому намагайся виховати у собі громадянина морального та совісного, тоді діти твої виростуть слухняними усім законам, які й ти намагався не порушувати у своєму житті.

Саме батьки можуть прищепити своїм нащадкам принцип слухняності законам не тільки покірністю (від страху бути викритим та покараним), а усвідомленим бажанням жити у рамках законів, щоб не творити хаосу всередині себе та в оточуючому середовищі.

ВИХОВАННЯ

Є така східна мудрість про молоду маму, що прийшла до мудреця та попросила поради по вихованню дитини. "Скільки років твоєму нащадку?" – запитав мудрець. "Один рік", – відповіла мати. "Жінко, ти запізнилася рівно на рік зі своїм питанням!".

Мудрець правий, як завжди, на те він і мудрець! Він мав на увазі безвідповідальне ставлення до продовження роду. Його логіка така: якщо мати до зачаття дитини не дізналася усього про материнський обов'язок, то тепер її сама треба виховувати, щоб і в подальшому вона не плутала свої права з обов'язками.

Мало хто замислюється над змістом слів, які вживаються.

Замислись над словом – виховання. Російською мовою воно звучить як "воспитание" (від слів: "восполнить питание"). Українською можна казати: виховувати, викохувати, плекати, пестити, вигодовувати.

Можна вважати, що слово "виховання" походить від змісту: потреба у поповненні живлення.

Батьки зобов'язані виявляти турботу про харчування своїх дітей. Не тільки про живлення тіла фізичного (їжу). Спочатку це буде материнське молоко, а далі, по мірі росту немовляти, знадобляться й інші продукти.

До речі, немає для новонародженого кориснішої їжі, ніж материнське молоко, отримане від люблячої, радісної, здорової, спокійної, охайної та турботливої матері. Часті проблеми з годуванням бувають із різних причин. Якщо мати ставиться до дитини без любові, то і годування їй не принесе радості. Молока може бути мало, чи в ньому не вистачатиме необхідних речовин для росту і формування здоров'я у фізичному тілі.

Однак потрібно знати, що живлення необхідно поповнювати і для розвитку душі (тонких тіл дитини). Якщо мати безрадісна, постійно засмучена та роздратована, то вона не тільки не поповнює, а ще й відбирає у своєї дитини енергію любові. Дитина любить свою матір, ось і стає немовля енергетичним донором для неї. При цьому дитина буде немічною, а мати й не подумає, що стала енергетичним вампіром.

Ох! Мами, мамочки, матусі! Навчіться любити своїх дітей, як вони люблять вас. Думайте про їхнє благо більше, ніж про свої зручності та звички. Тоді діти ваші не будуть хворіти часто, а під час хвороби у них не буде виникати безнадійний стан!

Якщо мати сама настільки нездорова, що ледве народила, а годувати груддю не здатна (через своє кволе здоров'я), то мужності у такому її вчинку зовсім немає. Ця жінка представляє собою слабке, але егоїстичне створіння, яке навіть нащадка норочить народити і виховати чужими турботами. Прийди до тям, квола і хвора! Зціли себе, а потім віддай борг дитині, додай знань, наполегливості, своєї волі до прагнення малюка бути здоровим.

Якщо мати неспокійна, неохайна, недисциплінована, хіба вона зуміє належним чином піклуватися про чоловіка та дитину? Розумна дитина сама відмовиться від непотрібного для неї грудного молока. Навіщо немовляті невластиві для

його організму речовини та енергії? І дитя буде праве! Шкідливі речовини (алкоголь, тютюн, ліки) чи навіть запахи (піт, часник, духи, дезодоранти і т. п.), якщо їх багато в організмі матері, настільки можуть змінити склад її молока, що у дитини виникає отруєння. Нормальна самозахисна реакція – відмова від отрути.

У людини, пригадай, крім фізичного, є ще шість тонких тіл. Їх співдружність у повній мірі впливає на здоров'я тіла, душі та духу. Ці тонкі тіла теж необхідно підживлювати у процесі зростання малюка. Як?

Дуже хороше запитання. Для свідомих, турботливих батьків буде зрозумілою відповідь, подана у подальшому тексті.

Живленням для невидимих, але існуючих тіл, слугує енергія любові для душі, знання для розуму та досвід застосування знань для розвитку духу.

Такі почуття як скромність, повага, турбота, чуйність, милосердя, безкорисливість, співчуття слугують надійним капіталом у скарбничці сімейних багатств.

Безумовно, сучасним батькам для виховання своїх нащадків бракує енергії любові. Любов, як і все у цьому світі, можна розглядати з трьох позицій якості: низької, середньої та високої. Низька позиція якості – любов до себе (егоїстична). Середня позиція якості – любов до людей (милосердна). Висока позиція якості – любов до Господа, який узяв гріхи на Себе, щоб прощати, вчити, втішати віруючих у Нього (любов співчуваюча).

Святі отці стверджують, що у світі (на землі) немає зла, а є нестача добра. Аналогічно можна сказати, що немає ненависті серед людей, а є нестача любові до "ближнього свого, як до самого себе".

Якщо у дитини проявляється схильність до агресивних вчинків змалечку (таке теж буває) – це попередження батькам. Слід уважніше спостерігати, як саме проявляється у малюка нестача енергії любові до ближнього? Проявляється такий недолік як зловмисність, непримиренність, нетерпимість? Чи як впертість,

настирність, непоступливість? Як раз цю ваду батьки зобов'язані зцілити (поповнити добром) у свого чада. Чим вони можуть виправляти таку ваду? Своїми позитивними рисами характеру: миролюбністю, терпінням, розумінням та прощенням. Ось у чому основна функція батьків!

Вони повинні своєчасно зрозуміти, чого не вистачає нащадку. У хорошому сенсі, батьки – це енергетичні донори, а їх діти – це реципієнти, поки вони маленькі. Тому добрі та турботливі батьки часто самі можуть зцілювати енергією любові цілий ряд недугів, якщо їх діти захворіли.

Батьки – це перші вчителі, а діти їхні – учні в них. Усі ці ролі (батько-вчитель-цілитель) слід не грати на публіці, а проживати у сімейному житті постійно, користуючись правами та обов'язками у тій мірі, в якій розум та серце здатні до творчості.

При цьому не можна ростити зі своїх дітей енергетичних "паразитів" та "вампірів", що постійно живуть за рахунок інших. Не можна ростити з них розумових дармоїдів та духовних інвалідів. Про це теж треба знати та пам'ятати.

Не вірно вчиняють ті батьки, які звільняють своїх дітей від усіх видів праці, аби тільки вони добре вчилися у школі. Не можна обмежувати заняття спортом (як слабких та не досить здорових). Треба дозувати навантаження. Адже у житті для усіх існує праця фізична. Кожна розумна людина повинна уміти самостійно робити максимальну кількість робіт, необхідних йому і його сім'ї (де мешкає).

Існує праця розумова. Батькам треба навчити дитину мислити логічно, розмірковувати про добро і зло, читаючи з нею книги, обговорюючи фільми, спектаклі, побутові проблеми.

Існує праця душевна. Задача батьків зводиться до того, щоб навчити сприймати красу оточуючої природи, любити "братів менших".

Існує праця духовного сходження у розумі й у душі. Для цього треба виховувати миролюбність у думках, скромність, вдячність, відповідальність, уміння прощати тих, хто ображає, співчувати слабким.

Як виглядає поведінка дітей, потенційних "паразитів" та "вампірів"? Вони вперті і добиваються виконання своїх бажань погрозами, лестощами, хитрістю, істериками, сльозами.

Будьте пильними, батьки! Спостерігайте, розмірковуюте. Мудро виховуйте у дитині міру у бажаннях, такт в емоціях та благородність у думках.

Робіть це одночасно й у собі. Дитина, наслідуючи вас, стане стриманішою, скромнішою, поступливішою.

Не реагуйте на капризи та сльози, якщо дитина просить чергову іграшку чи річ, яку загубила. Пояснюйте, що у доброї людини бажання повинні бути доцільними за змістом, сумірними з можливостями та необхідними за її здібностями.

На утихомирення особистих бажань та емоцій іноді витрачається усе свідоме життя.

ВИЗНАЧЕННЯ МІСЦЯ ПЕРЕБУВАННЯ

Дуже важливе питання, як обрати дитячу кімнату чи куточок, якщо квартира затісна і для малюка, що з'явився, нібито немає місця. Дивно вже те, що про місце проживання свого чада батьки не думали попередні дев'ять місяців.

Немає сумнівів, що це повинно бути найкраще місце у квартирі. Усі будуть праві, хто так подумає чи скаже, але з однією обмовкою: що вважається "найкращим"?

Найтепліше місце біля батареї (пічки)? Ні, не варто. Перегрівання немовляти так само небезпечно для нього, як і переохолодження. Оптимальний температурний режим – дев'ятнадцять-двадцять градусів тепла за Цельсієм. Куточок повинен бути без протягів і не на самому видному чи прохідному місці.

Найбільш сонячне місце? Ні. У спекотну пору це призведе до перегрівання.

Найбільш затишне місце? Можливо. Але за умови, щоб мама у перші місяці життя добре бачила сплячого малюка. Ще умова, щоб легко і просто було вставати з ліжка, якщо вночі доведеться сповивати, напувати чи заспокоювати дитину, яка плаче.

В іншому (у виборі місця перебування для нового члена сім'ї) може бути вільна творчість. Новий член сім'ї поки що найбеззахисніший, а тому має право бути усіма опікуваним.

СОН

Мало хто замислюється над тим, що навіть для дорослої людини режим праці та відпочинку має величезне значення у формуванні її особистості протягом життя. Свідомо створений ритм зміни одного виду діяльності на інший – це запорука успіху у будь-якому виді діяльності.

– Яка ж діяльність у немовляти? – здивуєтеся ви, молоді батьки.

Дуже важка! Йому необхідно пристосувати усі свої тіла до запропонованих умов: погодних (сезон), екологічних (оточуюче середовище у регіоні), енергетичних (ставлення батьків один до одного та до свого чада). Уявити складно, скільком неприємностям повинен протистояти малюк у перші дні, місяці і роки свого життя на землі!

Холод і спека, хімічні викиди, забруднюючі у великих містах атмосферу, непримиренність між батьками, нерозуміння ними своєї ролі у вихованні малюка (з любов'ю та терпінням). Ось скільки несподіванок! Але це лише мала частина труднощів, що звалилися на дитину після її народження, появи на землі. Великі труднощі у перший час виникають від відсутності розуміння. Батьки сприймають плач дитини не як засіб спілкування, а як прохання чи примху, і вони тут же починають трясти, качати, "шикати" на дитину. А дитя пити просить.

Як зберегти малюку свою любов і повагу до нерозуміючих його мови батьків? Як зберегти свій розум і душу від пошкоджень, які спричиняються батьком чи матір'ю?

Фізичне тіло слід охороняти від попадання на його поверхню і всередину особливо небезпечних інгредієнтів: чи то хімічні речовини, бактеріологічні, чи фізичні фактори. Вода і повітря не повинні бути занадто холодними чи гарячими, не повинні бути забрудненими мікробами та шкідливими речовинами.

Як цього досягти? Це задача батьків. Як зуміють, так і правильно. Аби не були занадто необачними, безтурботними чи занадто недовірливими. Усього боятися – хорошими батьками не стати! Почуття міри у всьому, знання і розсудливість допоможуть у будь-якій справі. Тут важливо пам'ятати мудрість: "Ніщо не занадто!".

Сон для дитини, як і для дорослої людини, – це зміна діяльності. Уві сні, якщо правильно розуміти цей період життя, відбувається життя людини у Тонкому плані. Там вона інколи потрапляє у високі шари, де поповнює свої запаси енергією Божественної Любові. Але якщо душа дитини не потрапляє у піднебесся, то в нижніх прошарках наповнюється енергією низького сорту. Є поняття – Любов Божественна (до всіх). Є любов людська (до ближніх). Є любов егоїстична (до самого себе).

Тому люблячим матері та батькові дуже важливо знати, що вони відповідальні за той світ, в якому перебуватиме їхня дитина, знаходячись уві сні. Світів, планів чи сфер, у яких можна опинитися, безліч, як і на землі. Там, у Тонкому світі, теж є, умовно кажучи: "дуже хороші", "хороші", "не зовсім хороші" мешканці того простору. Існують ще (як і на землі) "погані", "дуже погані", "зовсім погані".

Плани (сфери) їх перебування розміщуються таким чином, що найкращі з мешканців Тонкого світу існують на висоті (ближче до Бога). Тому до найгірших, якщо вести відлік від поверхні землі, – рукою подати. Але це, образно

кажучи. Святі отці запевняють, що "все в тобі": і рай, і пекло, і Небо, і земля.

Як же дістатися тієї сфери (до того світу), де всі її мешканці "хороші"?

Ти розумієш, батько чи мати, що мова йде про ангелів добра і світла, про служителів зла та пільми?

Ти сам (сама), що знаєш про це? Нічого? Небагато? Чи віриш ти у те, про що сказано вище? Ні? Не зовсім? Намагаєшся зрозуміти?

Тому, хто вірить, повчань та порад не потрібно, така людина знає, що на крилах віри можна піднятися у будь-яку височину. Благо тобі і твоєму чаду! Однією колісковою піснею після купання і годування малюка ти допоможеш йому подолати усі небажані зустрічі у низьких прошарках Тонкого світу.

Відправляючи своє немовля під надійну опіку і захист своїх світлих ангелів, будь певна, що воно не тільки відпочине тілом, а й поповнить душу своєю світлом Божественної любові, такої необхідної людям землі. Тому, хто намагається зрозуміти і повірити, порада: перевір сказане. Спробуй надати значенню сну гідну увагу та турботу.

Підготовка дитини до нічного сну потребує нескладного, але постійного і визначеного ритуалу.

Це "прогулянка" перед сном, тобто невелика гімнастика для рук та ніг, і масаж усього тільця. Опісля – плавання, купання, сповивання, годування з ласкавим зверненням до дитини: "зараз наш малюк (ім`я) поїсть і засне міцним сном, щоб ранком прокинутися здоровеньким і радісним" чи щось подібне. Спробуй, молода мамо, підряд кілька днів проводити такий ритуал.

Ти побачиш, що результат буде позитивний. Але за однієї умови. Усе, що ти робиш для малюка, не терпить поспіху, метушні та роздратування. Все повинно виконуватися швидко (але не поспіхом!), розмірено (але не метушливо) та з любов'ю (без незадоволення). Тоді – успіх забезпечений!

Від самого дня народження можна співати дитинці "Баю-баю-баю, дитинку (синочка, донечку) качаю", а з чотирьох-шести місяців дитина з задоволенням засинає під колискові пісні зі словами. Вона сама обере свою улюблену. Підібрати ту, яка найбільше їй сподобається – це душевний труд для тата й мами.

Коли дитина навчиться говорити, то навчи її тій молитві, яку сама вранці та ввечері промовляєш, дякуючи Богу за все, що маєш, та прославляючи Його милість.

СЕНС КУПАННЯ

У попередній главі було сказано, що уві сні людина може потрапляти у низькі (темні) плани Тонкого світу, і там їй доводиться витратити свої сили на подолання спокус (для душі та розуму), на боротьбу за виживання у тому середовищі. У тому неземному житті розумно мислячій людині відкриваються властивості чи якості, які в неї недостатньо стабільні. Чи то непомірні бажання, чи недоброзичливі емоції, чи то невміння швидко приймати правильні для себе, і до того ж "законні" рішення.

При попаданні у світлі сфери Тонкого світу у розумно мислячої людини освітлюються (очищуються) її помисли. Там вона стає сильнішою (розумнішою), особливо в умінні керувати собою.

Про яку ж чистоту у даній главі піде мова?

Обмиванням тіла фізичного, гігієною (з давньогрецької Гігея – богиня здоров'я) досягається здоров'я плоти.

А якщо мова про світло і тьму, про енергії добра і зла?

Розглядаючи питання здоров'я немовляти, не будемо забувати, що із стерильних умов воно після народження потрапляє у достатньо агресивне для нього зовнішнє середовище. Тому рекомендується у перші місяці його життя на землі купання проводити не один раз у день (це для всіх людей обов'язковий мінімум, але і два, і більше

разів, у міру необхідності (особливо у жарку пору року). Скільки необхідно купати немовля, батьки зрозуміють по його ставленню до цього.

Слід знати, що новонароджене немовля дихає не тільки легенями, але й через шкіряні покрови отримує кисень, тому догляд за шкірою такий важливий. На тільці малюка до вечора виникає наче панцир з жирових, потових виділень, до яких приєднуються окремі частинки пилу та волокон з одягу. Зверху і всередині цих прошарків можуть опинитися мікроби і навіть чужорідні енергетичні згустки. Чуже недобре око глянуло – і ось уже готова "куля" для тонкого тіла (душевного стану) немовляти.

Всі чули про "пристріт", "наговори", "порчі". Забобонні мамочки бігають по допомогу до чаклунів та знахарок, не здогадуючись, що від цих енергетичних нападів є унікальний засіб – хрещення дитини та молитовне звернення до святого покровителя, на честь якого малюк отримав друге ім'я при хрещенні. Можна просити захисту та допомоги і у тих святих, кого вважаєш своїми покровителями. Секрет у тому, що при правильному молінні, абсолютно усім та завжди "по Вірі дається". Такий закон. Скільки віри, скільки старання сама людина прикладає, стільки і отримає можливостей для виконання прохання.

Але при цьому ніхто не відміняв власних зусиль по оберіганню організму від забруднення та хвороб. Тому для купання, як і для сну, повинен бути заведений у сім'ї окремий ритуал. Головні вимоги до проведення процедури купання такі ж: усвідомлення необхідності. Треба, так треба! Це зробить купання не важкою, а радісною справою для всіх. Якщо завчасно приготувати усе те, що буде потрібне під час та після купання, то це виключить метушню. Чіткий та справедливий розподіл обов'язків між батьками не обтяжить нікого з дорослих членів сім'ї.

Головне в купанні те, що батько, мати і дитя отримують можливість тактильного спілкування, що дуже важливо для них. Окрім того, у стосунках зміцнюється любов, а вдома – чистота і порядок.

ПРОГУЛЯНКИ

Для того, щоб мати і батько отримали диплом на право виконання батьківського обов'язку, вони повинні пройти три курси в "Університеті сім'ї".

Перший курс дає можливість пізнання своїх прав та обов'язків. Молоді, які знають про свої обов'язки, зможуть стати хорошими батьками і зберегти здоров'я своєї дитини. Вони самі трудолюбиві і цьому ж навчать своїх дітей.

Другий курс "Університету сім'ї" передбачає, що батьки стануть дитині не тільки вчителями, а й цілителями. Вони навчать дитину самостійно піклуватися про себе та свої потреби, якщо не вдалося народити здорове чадо. Що ж їм тепер робити, якщо дитя народилося з вадами або ж хворе? Головне – не зневіритися, а прикласти усіх зусиль, щоб пристосувати можливості дитини-інваліда до побутового життя, укріпити у ній волю до самостійності та незалежності. Це і буде їх головним обов'язком – залишити після себе хоча б не зовсім здорового тілом, але вольового, а не безпомічного нащадка, який знає, що не можна обтяжувати своїми проблемами оточуючих.

Третій курс батьківського "Університету" – це духовне виховання. Батьки повинні самі зрозуміти і усвідомити повну відповідальність перед Творцем, щоб і самим служити світлим ідеям доброчинності, і нащадків постаратися виховати за своїм образом та подібністю.

Розумно мислячі батьки, які мають знання з трьох курсів освіти "Університету сім'ї", ритуалу прогулянки з дитиною відведуть не останнє місце у буднях, у ритмі життя сім'ї, яка отримала на виховання нову людину. Батьки отримали в дар не ляльку, що розмовляє, не заводну іграшку, а розумну людину, якій доведеться жити після того, як вони колись залишать землю.

Погодьтеся, молоді батьки, не всі так думають і розуміють свою роль у народженні й вихованні нащадка. Що він повинен успадкувати? І що можна успадкувати від батька і матері, крім біологічного генотипу? В однаковій мірі дитя

може перейняти як усе найгірше, так і усе найкраще з розумових, душевних та духовних якостей, властивих обом батькам.

Прогулянки для дітей у перші місяці та роки життя потрібні як для адаптації до різноманітних погодних умов (отримання чистого повітря та сонячних променів), так і для розумового розвитку. Тому місцем для прогулянок повинні стати затінені куточки парків, небагатолюдні сквери, затишні місця у садку, навіть на балконі, заштореному від яскравого сонця та пилу. Затишок, тиша, відсутність безлічі людей гарантують мікробну та енергетичну безпеку малюка.

Гірко спостерігати за молодими матерями, які через тиждень після пологів обирають для прогулянок зі своєю дитиною найлюдяніші вулиці, а то й базари (!), щоб себе показати, а до того ж і дорогу коляску продемонструвати.

Подібно до таких матерів поводять себе й чоловіки, що виходять на прогулянку з дитиною, щоб на увесь світ заявити про своє батьківство, щоб вихваляючись нащадком, викурити з друзями пачку цигарок та випити пару пляшок пива (або скляночку винця чи горілочки).

Бідні, бідні діти! Чому навчать вас у подальшому ваші, настільки неосвічені, батьки? Якщо немає у батьків та матерів енергії любові, немає турботливості про своє чадо, немає розуміння відповідальності перед Богом та людьми, то що ж зробиш? Що тут скажеш?

Кріпиться, діти таких батьків, ростіть, мужнійте, і не повторюйте у подальшому помилок предків зі своїми нащадками!

Коли дитина підросте, тоді до прогулянок слід додати спілкування та пізнання. Уміння бачити, чути, розрізняти, роздумувати і вести бесіди – усі ці якості закладаються і постійно, терпляче розвиваються батьками саме у процесі прогулянок.

Людині, що подорослішала до півтора року, на ніч вже не стільки колискова пісня потрібна, скільки читання повчальної, доброї, світлої казки.

ВИВЧЕННЯ СХИЛЬНОСТЕЙ

Щоб виховати дитину гідним громадянином, що продовжить найкращі традиції свого часу, свого народу, своєї сім'ї, батькам, звичайно, слід починати з себе. Як це зробити?

Запропонований процес не одноразовий і не тимчасовий. Треба зрозуміти, що виховання своїх здібностей усвідомлено починається у людини розумної одного разу й назавжди. При цьому немає значення вік для початку, тобто для усвідомлення сенсу свого подальшого життя. Але ніхто не заперечуватиме, що іноді вагомість формули дій: "чим раніше, тим краще", переважає над іншою тезою "краще пізніше, ніж ніколи". Тому у даній главі мова піде про здібності до самовдосконалення. Процес самопізнання, тобто усвідомлення своїх здібностей та можливостей, слід заохочувати у дітях від моменту зачаття. Батьки саме за схильностями дитини визначають її здібності.

Схильність – потяг, прагнення до якого-небудь виду діяльності.

Визначте, до чого ви, молоді батьки, більше схильні: до покарання неслухняної дитини? Чи до з'ясування причини її непослуху?

Прикро бачити, як молоді батьки (особливо мати) у громадському місці б'ють, смикають за руку чи за одяг малюка, який чомусь почав плакати. Чому заплакала дитина в оточенні чужих людей? Невихована? Не згодна з умовами прогулянки? Жаліється на щось мамі? Ще більше неприємно, коли дорослі люди викрикують погрози, шльопають, примушуючи замовкнути чадо, що розвередувалося.

Стуліть уста, батьки! Заспокойтеся самі. Припини метати блискавки з очей, мати! Дитина, що постійно вередує, – це індикатор неспроможності ваших батьківських методів її виховання. Дитина демонструє відсутність любові до неї та поваги до її гідності. Це ти, мамо (чи тато), не виховала у

неї правил поведінки у громадських місцях. Замислись, коли ти не відреагувала вперше на подібну її реакцію? Коли, замість спілкування з малюком, теревенила з подругами? Ще замислись: можливо, привела його в атмосферу, де йому не тільки некомфортно, але й небезпечно знаходитися? Можливо, криком чи протестом малюк захищається (як уміє), вимагаючи від тебе правильної реакції. У такому випадку не карати потрібно, а швидко повернути дитину додому у більш знайоме і безпечно середовище.

Якщо ти хочеш заперечити, стверджуючи, що у твоєї дитини схильність до примх, істерик, плачу не має причини (як тобі здається), тоді спробуй правдиво оцінити свою поведінку, коли тобі особисто щось не подобається у поведінці чоловіка, свекрухи чи інших родичів. Дай відповіді на такі запитання.

Ти хоча б раз дозволила собі розмову у підвищеному тоні?

Ти потребуєш уваги чоловіка до себе зі сльозами?

Ти відповідаєш скандалом на скандал, затіяний сусідами, свекрухою?

Якщо твоя відповідь хоча б на одне питання "так", то прийми вітання! Ти правдива, навіть наодинці з собою. Це велике досягнення! Але спробуй зрозуміти і усвідомити, що причина примхливості твоєї дитини – це наслідування поведінки улюбленої мами, її схильностей. Рідна мати саме у такий спосіб спілкується з домочадцями, коли хоче отримати те, що задумала. Цій поведінці і вчити не треба, вона вбирається з молоком матері. Що вбирається? Сама манера поведінки. Найбільше впливає на розвиток емоційного стану душі будь-якої людини та атмосфера, у якій доводиться їй постійно перебувати. Треба усвідомити, що на характер особистісних взаємин впливають як думки, так і почуття співбесідника.

Якщо мати не навчиться гасити постійні спалахи роздратування з найдрібніших приводів у собі, то схильність до скандалів та сліз переростає в її дитини у звичку, вона

засвоїть це, як "норму" поведінки. Уявляєш, де і у чому може проявитися причина наступного непослуху, примх, істерик у характері дитини? Ти злякалася? Ти вигукнула зі страхом: "Що ж тепер робити"? Правильна реакція!

Продовжувати виконання батьківського обов'язку, але пам'ятати про те, що дитина наслідує поведінку своїх батьків.

Пам'ятати і стримувати себе!

ЗВИЧКИ

Якщо погана схильність – це лише потяг до чогось негативного, то шкідлива звичка – це сигнал про те, що початок прищеплення хороших манер втрачено.

Звичка – поведінка, схильність, що стала для когось у житті постійною, звичною справою.

Звичний – привчений, звиклий.

Хто винен у тому, що дитина успадкувала не тільки зовнішні ознаки, але й самолюбиві риси характеру, які живлять її бажання, емоції та ментальне тіло (розум). Хто винен, якщо проявляться у твоєму чаді примхи, впертість (схожі з маминими рисами характеру)? Чи необов'язковість, повільність, неухважність у виконанні своїх батьківських обов'язків (що один в один повторює таткові якості)? Хто винен? Що робити?

Слід пильніше спостерігати, аналізувати схожість із собою, корегувати у собі ці негативні риси. Шкідливі звички часто називають хворобою. Вірно. Алкоголізм та наркоманію можна розглядати як хворобливу пристрасть. Це ознака інвалідизації у розумних громадян у розумі, а в душевних сучасників – у душі.

Інвалідність (лат. слабкий, немічний) – стійке порушення загальної чи професійної працездатності.

Статистичний показник, що характеризує здоров'я населення: це відношення кількості людей працездатного

віку зі стійкою втратою працездатності до загальної чисельності населення.

Тому обтяжених переліченими шкідливими звичками чоловіків, жінок, дітей, можна розглядати як розумових і душевних інвалідів, з різними проявами немочі та слабкості у розвитку тіла ментального, емоційного, тіла бажань та тіла пам'яті. У тебе стислося серце від того, що зрозуміла, скільки душевних інвалідів навколо? У тебе вирвався крик: "Як же вберегти своє чадо"? Правильна реакція. Усіх душевних інвалідів ти не зміниш, це факт! Твоя задача – виховати негативне ставлення до шкідливих звичок у своєї сім'ї, щоб не передати їх дитині.

Буває так, що у малюка наявні деякі звички, на перший погляд, нешкідливі. Але він їх не полишає, бо вони йому подобаються. Пам'ятай, це свідчить про впертість.

Батькам слід знати, що не сама звичка найбільш небезпечна для дитини, а невміння відмовитися від неї, нездатність подолати тягу до чогось. Звикання до чогось може бути шкідливим, якщо перейде у подальшому у хворобливу пристрасть. Далі – маніакальний стан (одержимість пристрастю). Свідомість такої розумної, на перший погляд, людини деградує і переходить у нижчі сфери.

Якщо проявляється пристрасть до матеріального достатку, то така людина живе під девізом: "ціль виправдовує засоби" (свідомість людиноподібного створіння).

Якщо проявляється пристрасть до їжі і людина усі свої зусилля докладає, щоб смачно і ситно поїсти, живе тільки заради цього, тоді свідомість її деградує до примітивного червоного черевугодника.

Якщо людина відчуває пристрасть до гострих почуттів, то вона може перетворитися на хижача (виявляючи тваринні інстинкти та повадки). Люди називають таких садистами.

Садизм – жорстокість зі збоченнями (у тому числі і у статевому почутті), спрямована на іншу людину (партнера).

Мазохізм – наполегливе бажання принизити себе, розтравлювати власні образи, душевний біль та інші негативні відчуття.

Тому не зайвою буде порада молодим батькам: окреслити для себе коло дозволеного та серйозно переглянути свої схильності.

Від чого ви, батьки, відчуваєте більше радості: коли почувєте, як вашого ворога викрили у чомусь? Чи коли ви прийняли удар на себе, хоча не винні? Що частіше буває у вашому житті?

Друга поведінка краща, так як вона подобається і другу, і ворогу. Але і в цьому треба знати міру: кого, коли, скільки і чому ти захищаєш?

Якщо ясно бачиш свої прив'язки до чогось, когось, постарайся дати тверезу оцінку: звички не шкідливі чи уже опинилися за межею, на нижчому ступені і переходять у ваду – "пристрасть"? Ти володарюєш над ними чи вони керують тобою?

Найпростіший тест для перевірки власної сили волі, тобто уміння керувати своїми бажаннями та емоціями можна проводити для себе і членів сім'ї постійно, придумуючи свої питання, а на перших порах використовуючи запропоновані нижче.

Питання треба ставити не складні, життєві, але такі, що мають вражаючий вплив на чистоту атмосфери удома. Відповіді можуть бути "так" чи "ні".

1. Ти можеш встати із-за столу з легким почуттям голоду?

- а) одного разу спробував;
- б) це стало моєю звичкою;
- в) це норма у нашій сім'ї (не переїдати).

2. Ти використовуєш лайливі слова у своїй мові?

- а) рідко, але буває, що зривається;
- б) тільки в анекдотах;
- в) ніколи.

3. Ти палиш у квартирі, де маленька дитина?

- а) ні, виходжу на балкон;
- б) на сходах;

в) кинув, не палю взагалі.

4. Ти любиш випити "чарочку" сам?

а) у колі сім'ї, після трудового дня;

б) у компанії друзів тільки у свята;

в) не вживаю алкогольних напоїв взагалі.

5. Ти відмовився (відмовилась) від міцних алкогольних напоїв, але пиво і тоніки дозволяєш собі?

а) кожного дня;

б) у вихідні дні;

в) зрідка.

Якщо всі відповіді "ні" на питання без деталізації (а, б, в), то саме час углядіти поспіх у самооцінці. Пам'ятай прислів'я: "поспішай, не поспішаючи". Спробуй перечитати ще раз, деталізуючи правдиво, яка з перерахованих шкідливих звичок у тобі виявляється і як (а, б, в)?

Якщо всі відповіді обиралися під буквою "а", то усе, про що йде мова у питаннях, вже стало "шкідливою звичкою". Але ти читаєш цю книгу! Отже, ти достатньо правдивий, маєш достатню силу волі, і настав час довести собі і усім, на що ти здатний. Інакше потрапиш у суспільство невільних людей (рабів своїх бажань). Ступінь падіння розумності у бажаннях носить назву "пристрасть".

Якщо тобі більше підійшли відповіді у пунктах "б", то за умови, що будеш трішки більше наполегливим, дорогий татусю (матусю), ти найближчим часом подолаєш будь-яку шкідливу звичку у собі. Треба лише захотіти, і не піддаватися спокусам.

Якщо твої відповіді під буквою "в", то ти твердий у своїх рішеннях і знаєш, як вибратися (відв'язатися) неушкодженим з компанії спокусників. Пригадай, чи завжди ти рішучий? Треба укріпити силу волі та непохитність.

Вдумайся ще раз уважніше у ті відповіді, які подані після кожного основного питання (а, б, в).

Якщо твоя поведінка у сім'ї така, як у відповідях "б", то ти вже далекий від тих, для кого нормою є відповідь "а", саме час стати таким, як у відповіді "в". Можливо, хтось у твоїй сім'ї застоявся у перетворенні (відповіді "а") і погано

впливає на тебе? У такому випадку тобі, молодий батьку чи мати, доведеться докласти немалих зусиль, щоб якомога швидше подолати не зовсім здоровий спосіб життя, який укорінився у деяких членів вашої родини. Ти можеш стати наставником і засновником правильного способу життя, що несе радість і здоров'я усім рідним та близьким людям.

Погодься, що для молоді людини мати хоча б одну з перерахованих вище негативних звичок небезпечно. А якщо їх більше двох?! Що у такому випадку робити?

Порада, яку ти прочитаєш далі, не нова. Із людини розумної, що до цих пір нехтувала своїм здоров'ям та благополуччям своїх близьких, тобі прийшла пора перетворитися у розумно мислячу: турботливу, відповідальну і люблячу.

Освіченою людиною можна вважати таку, яка зрозуміє і прийме до відома те, що їй радять мудрі, праведні, святі люди.

Розумно душевною людиною можна вважати таку, яка виявить у своїх звичках дещо негативне і засудить (!), як шкідливе не тільки для себе, а й для оточуючих. Однак розлучатися зі звичками не поспішає, придумуючи різні відмовки. Одні говорять, що пробували не палити, але погладшали. Інші заявляють, що горілочку п'ють для розширення судин серця. Це хитрощі рабів своїх бажань.

Розумно мислячою (мудрою) особистістю можна вважати того, хто самостійно звільняється від шкідливих схильностей та звичок, як тільки виявить їх у собі, не прикриваючись тим, що не може з якихось причин позбутися їх відразу. Це відмовки раба, що знаходиться не лише у неволі у своїх бажань, але і в служінні спокусникам.

Ти чув про закон свободної волі? Звільни себе від внутрішніх ланцюгів рабства. Спробуй подолати власну залежність від чужих, не властивих тобі бажань, від впливу чиеїсь збоченої волі на твою душу.

Люблячому серцю поради не потрібні. Воно знає, що непереборних перешкод до творення добра і блага не існує.

Давня мудрість про виховання прикладом перевірена у віках, і ти, молодий батьку (чи мати), спробуй скористатися нею у подальшому житті, навчи своїх дітей бути розумними, добрими і здоровими.

Спробуй "важке зробити звичним, а звичне – радісним. Тоді труд твій піднесеться до творчості". Оточуючим буде з тобою легко і просто.

ОНОВЛЕННЯ СІМЕЙНИХ ТРАДИЦІЙ

Нова сім'я, яка поповнилася ще одним членом, своїм нащадком, – це вже ланка суспільства, здатна зберігати і навіть створювати традиції, що несуть у собі віковий досвід предків.

Традиція – те, що перейшло від одного покоління до іншого, успадковане від попередніх поколінь (наприклад: погляди, смаки, звичаї, способи дій).

Духовне материнство та батьківство передбачають не просте наслідування звичкам та звичаям предків на шляху збереження старих традицій, але й усвідомлений аналіз добра і зла, що витікає з укорінених звичаїв та традицій.

Особливо важливо підкреслити уміння розгледіти "зло у добрі", яке розумні та освічені, але недалекоглядні батьки не помічають. Вони часто виправдовують свою батьківську "добренькість", яка і несе зло, але у віддаленому майбутньому.

Якщо у дитини повторюються одні й ті ж помилки, значить, у батьків поки що немає навичок, щоб вірно аналізувати те, що сталося. Правильним буде ставити питання: "у чому тут моя провина?", замість пошуків "хто винен?" у тому, що відбулося. Не можна вважати, що хтось зобов'язаний за все, що з вами відбувається, нести більшу відповідальність, ніж ви самі.

Розум для того і даний, щоб із покірною (на перших порах залежного від батьківської опіки) створіння дитина ставала

самостійною, але слухняною, тобто вдячною за турботу про неї.

Кого і чого слід слухатися? Законів, дорогі батьки, які дані Богом усьому людству. Моральних норм, які дана спільнота розумних та благородних людей встановлює як еталон. І правил, що встановлюються у кожній добропорядній сім'ї по-своєму: в залежності від кількості членів родини, її вікового складу, від зайнятості навчанням чи роботою, від здоров'я кожного.

Хто, коли і як створює норми і правила у сім'ї? І мати, і батько, обоє, якщо вони в однаковій мірі відчують відповідальність за фізичне, душевне та духовне здоров'я свого малюка. Правила, існуючі у сім'ї чоловіка, можуть не співпадати зі звичками у родині дружини. Але якщо молодята мешкають зі старшими, то або дружині, або чоловіку (тому, хто увійшов до складу існуючої сім'ї) доведеться підкоритися основним встановленим порядкам. Звичайно, у випадку, якщо вони не суперечать моральним нормам і твоїй совісті.

Розглянь уважніше існуючі сьогодні різні погляди на алкоголь та паління.

Одні доводять, що все життя п'ють та палять – "і нічого!". Це правильно: нічого хорошого ні собі, ні оточуючим вони не зробили. Більше того, ніхто не виміряв, скільки зла нанесено людьми, що п'ють та палять, собі та своїм нащадкам.

Адже якби вони були тверезішими, здоровішими, розсудливішими... Ніхто не знає, що втрачено ними або через них у цьому житті.

Інші говорять про "культуру пиття та куріння", намагаючись довести, що це нешкідливо. Можливо для них самих менш шкідливо, ніж вживання без усякої міри. Та чи корисно те, що вони дозволяють, для них самих та для оточуючих? Чи добре це для малих дітей і для людей, що мають алергію на запахи?

Треті не вживають ні того, ні іншого, маючи тверду позицію про шкоду алкоголізації та окурювання себе та оточуючого простору. Це розумні та турботливі люди!

А ти з ким? Твоя позиція у цьому питанні стійка, хитка чи її взагалі поки що немає? Розсуди прямо зараз і створи нову сімейну традицію: більш здорову, врівноважену і розумну.

Якщо ти хочеш все ж запитати: "Що ж мені тепер зовсім не пити і не палити? А як же закон свободної волі?". Закон такий дійсно є. І на твоє питання два з половиною тисячоліття тому грецький філософ Аристотель дав універсальну відповідь своїм учням, коли вони його запитали: "Що, учителю, гніватися зовсім не можна?". Мудрець відповів: "Можна! Якщо знаєш як, коли, скільки, стосовно кого і для чого допустити гнів". І тут же додав: "Але, якщо знаєш, що при цьому не можна зберегти мир, то навіщо ти гніваєшся?".

Це універсальний "стоп-кран" для розумно мислячої людини. Уяви собі суспільство людей, у якому усі (від обивателя до міністра та президента) будуть замислюватися про всі революційні перетворення, нововведення, накази, укази запропонованим способом! Тоді проблеми у суспільному житті розтанули б, як березневий сніг. Ця порада в однаковій мірі корисна і батьку, і матері.

Спробуй провести аналіз відмінності та схожості смаків членів вашої сім'ї. Придивись до своїх звичок, порівняй їх із прихильностями та смаками своєї половини.

Одні люблять гостре, гірке, пряне. Другі люблять солоне. Треті віддають перевагу кислому. Четверті – солодкому, здобному, жирному, смачному.

Одні люблять жару, другі – холод, треті – помірний клімат. Як тут бути?

Відповідь проста і давно усім відома: треба постійно виробляти почуття міри у всьому у собі та знаходити компроміс між крайніми смаками у сім'ї. Роздуми батьків про шкідливість та корисність того чи іншого – це

найдоцільніший спосіб убезпечити малюка від власних, не завжди ідеальних, смаків та звичок.

Слід пам'ятати, що нав'язувати свої смаки не тільки непристойно, а й може бути шкідливо. Смак, нюх, дотик для того і дані людині від природи, щоб вона, відчуючи міру, уміла захистити і самостійно зберегти себе від зайвого, непотребного і шкідливого.

Організм, знаючи про все, сигналізує відмовою чи евакуацією шкідливих речовин, якщо вони вже потрапили всередину (відрижка, блювання, пронос, пітливість при підвищенні температури тіла у дитини).

Нові традиції у сім'ї важливі тому, що у них моделюється взаємна поступливість смакам, виявляється турбота про ближнього.

Традиції слід виробляти стосовно їжі, щодо спілкування один з одним, читання книг, перегляду фільмів, прослуховування музики, прогулянок. Устрій сімейного життя повинен включати і спільну працю, і внесок у загальну справу, і особисте життя кожного члена сім'ї, як рівного у правах та обов'язках.

Сімейні традиції передаються із роду в рід. У серйозних сім'ях, як правило, виховуються діти, які в подальшому стають гідними громадянами, вченими, філософами. Вони і слугують маяками для наслідування усім, хто ступає на шлях творення звичаїв.

ХРЕСТИНИ

Кровні батьки повинні з усією серйозністю підходити до розвитку трудових навичок та розумових здібностей своєї дитини. Повноцінна сім'я, коли обох батьків можна віднести до категорії розумно мислячих людей, розуміє значення традицій та приймає від минулого найнеобхідніше (з наявних звичаїв та правил).

Здавна на православній Русі був звичай хрестити нащадка незабаром після народження. Дитина – спадкоємець прізвища, родових ознак і тієї віри, яку сповідують батьки. Чому так, а не інакше? Щоб у духовній аурі сім'ї було єдинобожжя. Щоб дитину направити на шлях, вказаний Богом. Щоб отримавши ім'я при хрещенні, набути ангела-охоронця. При дотриманні цієї релігійної традиції мир у духовної, сокровенної дорослої людини (і в дитини також), буде підтримуватися за допомогою її віри у Бога.

Священик, що охрестив малюка, вважається за звичаєм духовником, у якого можна буде отримувати поради і навіть відпущення деяких гріхів. Без духовного наставника життя віруючої людини може рясніти гріховними відступами від шляху праведного, про які вона і сама не здогадується, але відповідати за які все одно доведеться.

У народі існує ще один звичай, пов'язаний з хрещенням немовляти. Це вибір хрещених батьків. У різні часи і у різних сім'ях люди робили і продовжують робити цей вибір за різними критеріями.

Одні батьки хочуть знатного покровителя своєму чаду, інші – хочуть мати багатого покровителя. Треті – обирають для себе приємних кумів, щоб було з ким побалакати та випити чарочку. Четверті – обирають хрещених батьків серед родичів, друзів чи сусідів.

Мало хто замислюється над тим, коли, навіщо і для чого виник такий звичай? Та й тепер багато віруючих за традицією, "як усі", охрещують своїх дітей. Ще менше тих батьків, які до будь-якої події, навіть такої, що відносно впливає на майбутнє життя свого нащадка, підходять серйозно.

Правильніше було б докладно усе обдумати, розуміючи для чого, коли знадобляться дитині, підлітку та молодій людині батьки-дублери? Не про одяг та їжу покладена турбота на хрещених. Турбота про ці речі – прямий обов'язок кровних батьків та родичів.

Хрещеним батькам належить турбуватися про розвиток чуттєвої (душевної) сфери свого хрещеника. Вони можуть,

якщо є можливість, дарувати хрещенику дорогі подарунки, але краще, щоб частіше подарунки були не матеріальні. Мудреці стверджують, що немає на світі нічого дорожчого і простішого, ніж людське спілкування.

Спільні подорожі, прогулянки, відвідування музеїв, обговорення книг, фільмів, задушевні розмови, утихомирення душевного болю, вирішення проблем, які неможливо вирішити, як здається у молодому віці, – ось у чому полягає основна функція хрещених батьків. Якби тільки знали дорослі, як потребує юна душа серйозного та поважного ставлення до себе!

У сьогоднішньому житті і кровні, і хрещені батьки відкупаються від особистого спілкування та виховання дітей дорогими іграшками. У постійному оточенні бездушних ляльок, машин, пістолетів та звірять, дитина не набуває досвіду любові, співчуття, милосердя та прощення.

Часто можна почути вигук: "Звідки така черствість та ненависть до людей у сучасних дітей?".

Від недоданої любові тими, хто повинен був нею наповнювати сімейну ауру, у якій розвивалися розум, душа та серце дитини.

Сім'я, де панує єдина віра, однодумність (однакове ставлення до добра і зла) та одностайність (уміння терпіти і прощати), буває щасливою і достатньо багатою. Якщо хоча б одна зі складових із цього переліку для сімейного щастя відсутня чи неповноцінна, то і щастя буде з гіркотою, радість змішана зі смутком, а успіх навпіл з невдачами.

БАТЬКІВСЬКИЙ ОBOB'ЯЗОК

Добре було б замислитися про батьківський обов'язок напередодні весілля, тим паче задовго до зачаття нащадка роду та продовжувача сімейних традицій.

Якщо читаючи ці рядки ти, мамо, і ти, тато, так і вчинили, то прийміть вітання! Ви обоє відповідальні, вдячні, розуміючі свій обов'язок люди.

Якщо дитина вже з'явилася, а книга ця потрапила у руки і зацікавила тільки зараз, то саме час по мірі читання замислитися і розсудити про те, що нового дізналися про себе з перелічених порад?

Отже, про обов'язок.

У Біблії сказано, що людина, яка не вбиває, не лжесвідчить, не заздрить сусіду, має будувати своє життя таким чином, щоб не набирати боргів життєвих, надмірно турбуючись про багатство матеріальне, яке "моль і ржа перетворює у прах".

Але якщо вже так сталося, що борги є, то слід згадати народну мудрість: "зумівши взяти – умій віддати". Це значить, що не сам борг обговорюється, а те, як людина його повертає (своєчасно, сповна, з лишком).

В одній з багатьох притч Великий Учитель розказав своїм учням (майбутнім апостолам віри), що один цар простив своєму рабу великий борг (10 тисяч). Спочатку, правда, цей цар наказав рабу продати усе: будинок, дружину, дітей, щоб оплатити борг. Раб цей пав на коліна і вимолив відстрочку. Але милостивий цар простив увесь його борг. Радісний раб зустрів на вулиці свого товариша, що заборгував йому меншу суму, але у відповідь на прохання про відстрочку почав душити його, і посадив товариша у темницю. Коли цар дізнався про поведінку прощеного ним раба, то повелів схватити жадібного раба і віддати його катам, поки не віддасть усього боргу.

Розповідь цієї притчі своїм учням Ісус Христос завершив словами: "... Так і Отець Мій Небесний вчинить з вами, якщо

кожний від серця не простить брату гріхів його" (Мф. 18: 23-35).

Якщо вести мову про батьківські борги (гріхи), то слід пам'ятати слова молитви "Отче наш!", де ми просимо: "...і залиш нам борги наші (гріхи), як і ми залишаємо (прощаємо) боржникам нашим".

Деякі віруючі десятки разів на день повторюють ці слова у молитві Богу, не задумуючись над смислом. Але духовні закони діють строго у відповідності: скільки і як (мова йде про щирість) ти прощаєш боргів (гріхів грішному), стільки ж і так само й тобі буде прощено.

Краще, звичайно, не мати боргів взагалі, але так прожити людям своє життя на землі від початку до кінця не вдається.

Що ж робити? Відповідь проста. Треба знати і пам'ятати постійно, кому і що ти винен. Намагатися борги віддати, у гріхах покаятися.

Уявимо ієрархічну драбину тих, кому кожна людина винна і зобов'язана віддавати щось. Не тільки матеріальне, а й у почуттях своїх.

7. Богу – дань пам'яті про блага, даровані усім.
6. Батькам – шанування за любов до тебе.
5. Вчителям – повага за справедливість.
4. Друзям – визнання за прощення тебе.
3. Керівникам – повага за їх розуміння.
2. Сусідам – вдячність за терпіння.
1. Співгромадянам – подяка за мир.

Зверни увагу на нумерацію. Саме так, від Неба (7) до землі (1) слід вибудовувати ієрархію почуття вдячності людині віруючій, що живе в епоху співчуття. Це стосується не тільки почуття вдячності, а й інших почуттів. Свою дитину слід навчити саме такому порядку роздумів про вдячність.

Навчись сам і навчи свого малюка мислити з вдячністю від вищого до нижчого, а діяти від складного до простого, тоді твоя дитина, набираючись життєвого досвіду, стане сильнішою, розумнішою та добрішою від багатьох у своєму оточенні. Хіба не цього бажають батьки?

Батьківський обов'язок зі створення правильних (шанобливих) взаємин у сім'ї неможливо виконати без наявності у них миролюбності, терпіння, розуміння і прощення. Розуміння може виникати лише на фундаменті правдивості, відкритості, щирості. У такій атмосфері стосунки між усіма членами сім'ї стають шанобливими, дружелюбними, довірливими.

Виховання дитини успішне завжди, якщо обоє батьків в однаковій мірі відповідально ставляться до своєї місії і до питання про повернення свого боргу.

Батьківський борг у першу чергу треба визнати перед Богом. Творець роду людського вручає (як дар) життя чада у руки його кровних батьків. На допомогу батькам кровним (у питаннях формування душі новонародженої дитини) у людей віруючих прийнято обирати хрещених батьків. Це перші духовні наставники, що оберігають духовне здоров'я майбутньої людини.

Подібними категоріями про борги мало хто поки що мислить. Не багато людей проявляють турботу про збереження та примноження здоров'я духовної культури у власній сім'ї, у своєму роді, у нації, у народі своєї країни. А даремно!

ПРОЧИТАНА ОСТАННЯ ГЛАВА

Чи прийняв ти розумом дані одкровення?

Чи переповнилася почуттям гордості твоя душа?

Чи зрадів дух твій можливості проявити себе в одній з перелічених граней людських можливостей? Благо тобі!

Чадо твоє вступить у нову епоху світлою, доброю та радісною людиною!

Ти – творець нового життя на землі!

Ти – творець нової епохи!

Ти – творець нової людини!

А Бог створив тебе. Амінь.

Зміст

ЛЮДИНА НАРОДИЛАСЯ	3
ЗМІНИ У ХАРАКТЕРІ	6
НЕЩАСТЯ	11
НОРМАЛЬНА СІМ'Я	13
ТЕМПЕРАМЕНТ	17
ПОШУК ВОРОГІВ	20
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ШЛЮБІ	24
ЗНАЙТИ СВОЮ ПРОВИНУ	27
ЗЛО В СІМ'І	31
ПОКІРЛИВІСТЬ ТА СЛУХНЯНІСТЬ	33
ВИХОВАННЯ	36
ВИЗНАЧЕННЯ МІСЦЯ ПЕРЕБУВАННЯ	40
СОН	41
СЕНС КУПАННЯ	44
ПРОГУЛЯНКИ	46
ВИВЧЕННЯ СХИЛЬНОСТЕЙ	48
ЗВИЧКИ	50
ООНОВЛЕННЯ СІМЕЙНИХ ТРАДИЦІЙ	55
ХРЕСТИНИ	58
БАТЬКІВСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК	61
ПРОЧИТАНА ОСТАННЯ ГЛАВА	63

Батьківський обов'язок

Емма Пінковська

автор

Переклад Людмила Северинчук
Технічний редактор Юлія Чабаненко
Коректор Анастасія Аносова

Підп. до друку 17.02.2014 Формат 60x84/16. Папір офсет.
Умовн. друк. арк. 4,0. Вид. № 1308. Тираж 200 шт.

Видавець: Чабаненко Ю.А.

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців
серія ДК № 1898 від 11.08.2004 р.
Україна, м.Черкаси, вул. О.Дашковича, 39
Тел: (0472) 45-99-84, 56-46-66

Друк ФОП Чабаненко Ю.А.

Україна, м.Черкаси, вул. О.Дашковича, 39
Тел: (0472) 45-99-84, 56-46-66 E-mail: office@2upost.com

Емма Анатоліївна Пінчовська народилася 14 червня 1911 року в місті Душанбе (Сталінабад) Таджикиської РСР. У 1965 році закінчила Львівський медичний інститут, лікувальний факультет і була спрямована на роботу лікарем акушером-гінекологом у вузлову лікарню станції Місова Східно-Сибірської залізниці (м. Бабушкін Бурятської АРСР). У 1974 році з сім'єю переїхала в Україну, місто Фастів Київської області. З 1997 року активно займається письменницькою (видано більше 30 книг) та громадською діяльністю.

